

CELJE, 26. avgusta 1960
Leto X., štey. 34
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE
DELOVNEGA LJUDSTVA
OKRAJA CELJE
LIST IZDAJA IN TISKA
CASOPISNO PODJETJE
»CELJSKI TISK«
DIREKTOR IVAN MELIK-GOJMR
UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR
ODGOVORNI UREDNIK
TONE MASLO

Osnovna naloga sodelovanja ZADRUGA - KMET:

Povečanje tržne proizvodnje

Akcijski program kmetijske proizvodnje

Tako kot vsako leto se tudi letos kmetijske in zadrugne organizacije že pripravljajo na jesensko setev. Obravnavajo naloge, ki jih bo v kmetijstvu treba izvršiti v prihodnjem letu. Gre torej za pomemben akcijski program kmetijske proizvodnje, ki naj kot predhodnik plana za naslednje leto že sedaj omogoči, da bodo izvedene vse tiste naloge, ki se pred kmetijstvom postavljajo v letu 1961. Z letošnjim letom zaključujemo sedanjí petletni plan v kmetijstvu. V vsej povojni dobi je prav obdobje zadnjih štirih let za razvoj našega kmetijstva najpomembnejše. V tem obdobju je kmetijstvo doseglo zavidljive uspehe. Postavljeni petletni plan, dasiravno je visok, bo v glavnem izvršen v štirih letih. Takemu hitremu razvoju kmetijske proizvodnje so pripomogle velike investicijske naložbe, ki jih je družba namenila kmetijstvu. Sodobna kmetijska znanost, moderen tehnološki proces ob uporabi sodobne agrotehnike, novi strokovni kadri in sistem demokratičnega upravljanja po neposrednih pravih, ki so predstavljeni v navedenem obdobju, kaže elemente do dosežek teh velikih proizvodnih rezultatov.

NOV POLET V KMETIJSKI PROIZVODNJI

Ko stopamo k novim nalogam v prihodnjem letu, vključujemo že tudi akcije, ki jih je v kmetijstvu

JUGOSLOVANSKA ZADRUŽNA DELEGACIJA BO ODPOTOVALA NA NORVEŠKO

Jutri bo odpotovala iz Beograda na Norveško jugoslovanska zadrugna delegacija, ki jo vodi generalni sekretar Glavne zadrugne zveze Jugoslavije Svetislav Ješić. V tričlanski delegaciji je tudi predsednik OZZ v Celju Franc Lubej.

Delegacija bo prisostvovala v Narviku kongresu zadrugne zveze Norveške, nakar bodo člani delegacije nekaj dni gosti kmetijskih zadrugnih organizacij na Norveškem, v Švedski in Danski.

Lep uspeh celjske »ŽIČNE«

Te dni je imel delavski svet celjske »Žične« slavnostno zasedanje, kateremu je prisostvoval tudi častni član delavskega sveta tov. Urbič, ki zdaj po več kot dvajsetletnem delu v podjetju uživa zaslužen pokoj.

V govoru, ki ga je imel direktor tov. Kokalj, je zlasti opozoril na hiter razvoj podjetja, na rekonstrukcije, ki jih izvajajo z lastnimi sredstvi, na afirmacijo

Delavski svet tovarne žičnih izdelkov ob tridesetletnici podjetja

kvalitetnih izdelkov itd. Zlasti so ponosni na prvi izvoz. Za izdelke tovarne »Žične« se zanimajo zlasti zahodne države, pa tudi afriške in one na Bližnjem vzhodu. Zaradi ogromnih potreb na jugoslovanskem tržišču ni mogoče zadostiti povpraševanju, pa četudi izdela kolektiv nad tri tisoč

Na proslavi so razdelili praktična darila in denarne nagrade vsem tistim, ki so v podjetju več kot deset let. Ob zaključku pa so poslali pozdravno brzojavko tudi podpredsedniku Zveze ljudske skupščine tovarišu Francu Leskošku-Luki.

-vl

treba izvršiti v letošnji jeseni. Zato so si zadrugne organizacije pripravile predlog akcijskega programa, s katerim stopajo pred vse kmetovalce z željo, da bi s čim večjim obojestranskim razumevanjem prišli v prihodnosti do ponovnega poleta v kmetijski proizvodnji. V naslednjem obdobju bodo tudi družbena kmetijska gospodarstva pristopila k izdelavi programa in plana za naslednje leto.

Kmetijske zadrugne naj bi v prihodnjem obdobju zalele čim več zemlje pri kmetovalcih v takozvan organizirano proizvodnjo, to je v proizvodno sodelovanje. Kooperacijska proizvodnja bi naj torej zajela čim večji obseg. V predlogu programa kooperacijske proizvodnje naj bi v organizirane vzajemno proizvodno sodelovanje zajeli v celjskem okraju 22.220 ha obdelovalne zemlje, kar pomeni 38 odstotkov vseh obdelovalnih površin v okraju. Glede na tak

Več kot lani

Prvi znaki za letošnje turistično sezono na celjskem območju niso obetali nič posebnega. Tudi prva poročila o prihodu gostov niso kazala kaj dobrega. Po vsem tem se je zdelo, da bo letos manj nočitev kot jih je bilo lani in da bo po vrhu vsega še padlo število inozemskih gostov.

Zdaj pa z veseljem ugotavljamo, da te napovedi za celjsko turistično področje niso držale. Tako je bilo samo v prvem polletju za 22 % več inozemskih nočitev kot lani v istem času; skupno število nočitev pa se je povečalo za deset odstotkov.

Tudi v mesecu juliju in v prvi polovici avgusta je bilo več nočitev kakor lani. Še vedno so zasedene vse zmožljivosti v Dobrni, Rogaski Slatini, Rimskih Toplicah, Logarski dolini in Gornjem gradu. Tudi ostali turistični kraji so dobro obiskani. Značilna je še številka, da se mudi vsak dan na

program so površine letošnjega programa za prihodnje leto za 10 odstotkov večje od lanskoletnih. V organizirani proizvodnji naj bi pridelovali v kopraciji: pšenica na 2.750 ha, krmna žita na 1.850 ha, hibridna krompirja na 500 ha, krompir na 1.050 ha, hmeljišča v celoti, silažna krompirja na 400 ha, krmna pesa na 500 ha, detelja na 2.150 ha, travniki na 11.000 ha in ribez na 160 ha. Naštete številke o površinah posameznih kultur, ki bi se obdelovale v kooperaciji zadruga — kmet, že same po sebi kažejo na nekatere osnovne značilnosti organizirane proizvodnje. Take značilnosti zajema tudi celoten akcijski program in bi bile v glavnem naslednje:

ČIM VEČ KRME ZA VEČJO PROIZVODNJO MESA IN MLEKA

Osnovna naloga kooperacijske proizvodnje je povečanje tržne proizvodnje. Vsa materialna sredstva, ki jih vlagata v tako proizvodno zadruga in kmet, naj bi bila predvsem povrnjena na tržnih

celjskem turističnem območju po okoli 3500 gostov. Kot kaže se to število do konca avgusta ne bo zmanjšalo. Razen tega pa bo verjetno sorazmerno obisk še v septembru.

Po vsem tem lahko zaključimo, da predvideno število nočitev ne bo preokrajšano samo za deset odstotkov, temveč celo za 15. Značilen za celjsko turistično področje pa je še lep obisk inozemskih gostov, s čimer se ostala področja ne morejo letos pohvaliti.

OKOLI 90 CELJANOV NA OLIMPIJSKIH IGRAH

Razen petih aktivnih udeležencev (Lorger, Lešek, Brodnik, Kolnik in Sikovec-Luncer) ter trenerja Fedorja Gradišnika si bo olimpijske igre v Rimu ogledalo še nekaj nad osemstot celjanov. Vsi ti so se za potovanje in ogled letošnje največje športne manifestacije prijavili pri celjski poslovni »Kompasi«.

Ce bi to ugotovitev izrazili v jeziku športnikov, bi morali reči: dosegli smo dva nova celjska rekorda, tako pri številu aktivnih udeležencev, kot pri številu gledalcev.

DELEGACIJA IZ BOSNE

V Celju se je dva dni mudila desetčlanska sindikalna delegacija iz Orašja pri Brčkem. Zanimali so se predvsem za manjše industrijske obrate in obrtne delavnice. Prav tako so si ogledali delovanje komunalnih ustanov v Celju in proučili sodelovanje političnih organizacij z občinskim ljudskim odborom. Gostitelji (Občinski sindikalni svet Celje) so jim pokazali tudi znamenitosti Celja in okolice.

Skupina dijakov iz Trsta in Gorice v Celju

V terek je podpredsednik celjske občine Beno Krivec sprejel skupino najboljših dijakov slovenskih srednjih šol iz Trsta in italijanske Gorice, ki jim je potovanje po Sloveniji omogočila slovenska gospodarsko-kulturna zveza v Trstu.

Dijaki so se zanimali za vprašanja komunalne skupnosti in se

SLUŽBA PRAVNE POMOČI

Pred dnevi so v poslojpu občinskega ljudskega odbora v Soštanju odprli službo pravne pomoči. Vsi občani se je bodo lahko posluževali vsak četrtek popoldne. Tam bodo lahko dobili tudi pravne nasvete. Novoustanovljeni forum bo zastopal stranke celo na obravnavah. Brezplačno bo dajal pravno pomoč s področja delovnih in službenih razmerij.

proizvodih. Največji poudarek je dan živinoreji, to je proizvodnji mesa in mleka. Vsa sredstva vlaganja naj bi se torej v glavnem vračala v izrazitih tržnih proizvodih, kakor so meso, mleko, hmelj, ribez in krompir.

Akcijski program je po posameznih občinah postavljen tako, da se s kooperacijsko proizvodnjo močnejše izvaja rajonizacija proizvodnje. Tako težnjo bi morale poleg občinskih ljudskih odborov upoštevati tudi kmetijske zadrugge. Pri sklepanju pogodb naj bi prišlo do izraza to na ta način, da zadrugge ne bi sklepale kooperacijske pogodbe za rastline, ki na nekem področju nimajo najboljših pogojev za pridelovanje (na primer v Zgornji Savinjski dolini žita in krompir). Stremimo torej za tem, da bi naravna rajonizacija kmetijske proizvodnje vplivala tudi na specializacijo v kmetijski proizvodnji na posameznih področjih. Poleg hmelja, ribeza in delno krompirja bi morali vso ostalo rastlinsko proizvodnjo podrediti potrebam za hiter razvoj živinoreje. Zato je tudi letos osnovno geslo: čim več in čim boljše krme za čim večjo proizvodnjo mesa in mleka. Da bi lahko izvršili program v živinoreji, predvsem v tržni proizvodnji, je tudi program rastlinske proizvodnje prilično napet, predvsem prilagoden potrebam živinoreje, saj so največje površine zemlje namenjene prav visoki proizvodnji v travništvu, deteljiščih, dalje proizvodnji silažne krompirja, krmne pese, krmnih žit itd.

(Nadaljevanje na 5. strani)

Izboljšati in razviti domači turizem

Kadar govorimo o turizmu, imamo pred očmi največkrat inozemski turizem, misleč, da nam le-ta prinaša koristi, medtem ko domači turizem večkrat podcenjujemo, čeprav je izredno vreden za rekreacijo delovnih ljudi in hkrati daje lep vir dohodkov gospodarskim organizacijam, ki se s turizmom ukvarjajo.

Na tiskovni konferenci, ki je bila v Kranju in sta jo sklicala nedavno podjetji Kompas in SAP-Turist biro iz Ljubljane, je bilo razvidno, da tudi ti dve podjetji posvečata predvsem skrb domačemu turizmu ter se zalagata, da bi se ta turizem čim bolj razvil. V ta namen bo potrebno v prihodnjem predvsem izboljšati sodelovanje družbenih činiteljev s turističnimi gospodarskimi organizacijami.

Obe turistični in avtobusni podjetji so doslej posvečali največjo skrb izletniškemu turizmu, ki je pri nas že postal tradicionalen. Lani sta ti dve podjetji priredili za delovne kolektive 2.428 izletov, ki se jih je udeležilo 78.208 ljudi. Največ zanimanja je bilo za avtobusne izlete preko Vršiča v dolino Soče, v Logarsko dolino, po Stajerski (Rogaška Slatina-Ptuj-

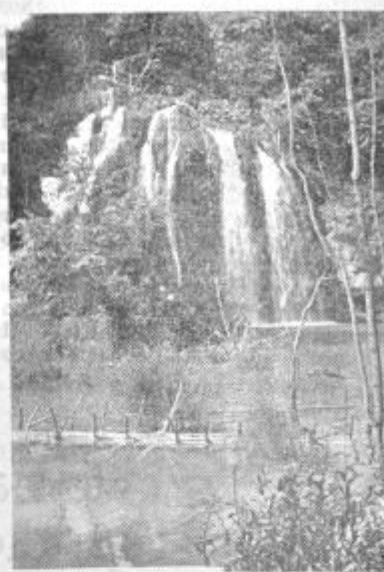

Foto Milan Bajagić

Drugo leto spet drugam

Poletje je čas izletov in dopustov. Mnogo je krajev v naši domovini, ki so letos sprejeli v goste izletnike in niso redki taki biseri kot so Plitvička jezera. Vendar so le-ta zaradi svojih skrivnostnih lepote še posebej mi-kavna.

Iz Celja so v zadnjem me-

secu kar tri skupine obiskale Plitvička jezera in vse tri — prosvetni delavci, zadrugniki KZ Sešče in Ljudska tehnika »Emajlirke« — so prišle nazaj s kar najlepšimi vtisi. Zadrugniki kmetijske zadrugge Sešče so se iz Plitvice odpeljali še do Senja, si ogledali Reko, Opatijo, Mošeniško Drago in se končno navdušili še nad Skočjanskimi jamami. Mnogo so videli, dosti slišali in veliko je takega, kar bodo uporabili tudi doma.

Člani fotokrožka Ljudske tehnike Tovarne emajlirane posode so se na Plitvička jezera odpravili z namenom, da izpopolnijo svoje znanje, da med lepotami poiščejo

načrte, pa med zanimivostmi najzanimivejše.

Tudi ti so potovali skoraj po isti poti kot Seščani, le da so v Reki imeli še to srečo, da so videli trgovsko ladjo »Trebinje«, ko je prvič zarezala valove.

Drugo leto pa spet kam drugam, so sklenili!

—ma—

PRI BRIGADIRJIH V KRANJU

Pred dnevi je predsednik občinskega komiteja LMS Celje Zvone Dragan obiskal celjsko mladinsko delovno brigado, ki sodeluje pri gradnji velikega športnega parka v Kranju. Povedal nam je, da je brigada ena najdelavnejših in da v tej dekadi pričakujejo celo posebno pohvalo. Če se bo to uresničilo, sicer še ne vemo, res pa je, da so pogoji izredno težki. Specialno pohvaljena brigada mora biti najboljša na vseh področjih, njihova norma pa mora biti visoko presežena. Povprečna starost mladih Celjanov je nekaj pod 16 let, medtem ko je starost v vseh drugih brigadah nekaj nad 18 let.

Tudi komandant brigade tovariš Fredi Božič je z brigadirji zadovoljen, vsi pa upajo, da bodo do vrtnitve — 1. septembra — dosegli lepe uspehe.

Vreme

za čas od 25. 8. do 4. 9.

Med 27. in 30. avgustom včasih krajevne nevihte, zlasti okoli 30. avgusta. V ostalem lepo poletno vreme. Okoli 4. septembra spet krajevne nevihte.

Prizadevnost je rodila uspehe

TE DNI SMO OBISKALI TAJNIKA TRGOVINSKE ZBORNICE ZA CELJSKI OKRAJ TOVARISKA RISTA GAJSKA IN SE POZANIMALI O POTEKU INVESTICIJSKE DEJAVNOSTI V TRGOVINI

— Trgovinska zbornica za celjski okraj je v sporazumu in sodelovanju z vsemi občinskimi ljudskimi odbori, okrajem in Zavodom za napredek gospodinjstva, je začel odgovarjati tov. Gajšek, izdelala načrt investicij za letošnje leto. Četudi ugotavljamo, da se predvideni program ne izvaja točno, so vendarle že dosežena investicijska vlaganja dosegla nekatere prav lepe uspehe. Prvim zgledom so sledili še drugi in tako imamo zdaj živahno dejavnost tako pri modernizaciji kot ureditvi trgovskih lokalov, pri nabavi tehnične opreme in podobno. Kolektivni iščejo vse možnosti, da si zagotovijo potrebna sredstva za uresničitev investicijskih načrtov. Zato so odkrili marsikatero notranje rezerve, nadalje so našli precej razumevanja pri ljudskih odborih itd. Zaradi take prizadevnosti smo dobili precej novih trgovin, dosti pa jih je bilo

tudi moderniziranih in rekonstruiranih. Nabavljena je bila tudi nova tehnična oprema. Stanje se je zlasti popravilo v živilskih in mešanih trgovinah.

— Kateri so še glavni problemi, ki jih bo morala trgovina rešiti, navzlic dosedanjim uspehom?

— Nujno bo treba urediti nekatere trgovine v obrobni predelih konjske občine, zlasti pod Pohorjem. Prav tako bo treba modernizirati nekatere trgovine na Kozjanskem. Pereče je vprašanje Podčetrtka, kjer je sanitarna inšpekcija pred kratkim zaprla trgovino. Ker tam ni nobenega drugega lokala, bodo zgradili primeren paviljon za trgovsko dejavnost. To bo skromen, sicer pa sanitarno in tehnično v redu opremljen lokal. Podobni problemi in zahteve po rekonstrukciji trgovin se pojavljajo na podeželju sploh.

— Kateri nove trgovine bomo dobili v bližnji prihodnosti?

— V načrtu je ureditev samopostrežne trgovine v Konjicah, nadalje v Gaberjih, na Otoku in prav tako v Rimskih Toplicah. V delu so tudi načrti za zgraditev trgovskega paviljona s samopostrežno trgovino in trgovino z mešanim industrijskim blagom v Sentjurju.

— Kaj pa perspektive?

— V zvezi s perspektivnim planom, ki ga pripravljamo na zbornici, se bomo pri nadaljnji investicijski dejavnosti držali naslednjih načel: v večjih potrošniških središčih bomo ustanovljali specializirane trgovine z industrijskim blagom in samopostrežne trgovine z živilni in vsemi gospodinjstvi potrebnimi. V teh samopostrežnih trgovinah naj bi prodajali vso špecerijsko blago, zelenjavo, meso, mleko, kruh itd. Na podeželju pa bomo skušali obdržati tip mešane trgovine.

—mb

V zadnjem tednu po domovini

Petek, 19. avgusta

NA GOSPODARSKEM RAZSTAVISCU V LJUBLJANI je pričela posebna mednarodna komisija ocenjevati komercialno vnoske embalaže. Skupno bodo ocenili 45 steklenice, in sicer 22 jugoslovanskih, 7 zahodnonemških, 6 britanskih, 5 italijanskih in 5 avstrijske vzorce.

Sobota, 20. avgusta

REPUBLIKSKI ODBOR RDECEGA KRIŽA je sklical v Ljubljani sestanek tajnikov okrajnih odborov RK ter predsednikov protituberkuloznih komisij. Govorili so o pripravah za Teden boja proti tuberkulozi, ki bo trajal od 18. do 25. septembra. Razpravljali so tudi o tem, kakšne naloge naj prevzame Rdeči križ pri organizaciji zdravljenja tuberkuloznih bolnikov na doma.

Nedelja, 21. avgusta

JUŽNI ISTRSKI VODOVOD so svedeno odprli na mitingu v Pulju. Z izgraditvijo 45 km dolgega vodovoda je rešen največji komunalni problem Pulja in okolinskih krajev. Za vodovod, ki bo oskrboval okoli 50.000 ljudi, so porabili milijardo 659 milijonov din.

Ponedeljek, 22. avgusta

V VILI »PODROŽNIK« V LJUBLJANI so bili razgovori med predstavniki Laburistične stranke in SZDL Jugoslavije. Delegacija Laburistične stranke je vodil voditelj te stranke Hugh Gaiskell, v imenu SZDL Jugoslavije pa so se razgovora udeležili med drugimi tudi Edvard Kardelj, Miha Marinko in Vida Tomšič.

PRVA JUGOSLOVANSKA SONČNA PEČ V PIRANU je začela poskusno obratovati. Služila bo talenju rud, pri čemer potrebuje visoko temperaturo. Že pri prvem poskusu so dosegli nekaj nad 5.000 stopinj C.

Torek, 23. avgusta

NA BEOGRAJSKEM SEJMIŠČU so odprli IV. mednarodni sejem tehnike z razstavo jedrske energije, na katerem sodeluje 420 domačih in 709 tujih razstavljalcev iz 25 držav.

Tri stopnje izobraževanja za trgovske delavce

Pred uveljavitvijo novega sistema pa čaka zbornico še ena naloga in to popis delovnih mest v trgovini. Sebe ob analizi stanja in potreb bo lahko center za izobraževanje pri šoli prirejal ene in druge seminarje.

Z letošnjim letom se bo tudi v izobraževanju delavcev v blagovnem prometu uveljavil tristoletni študij. Prva stopnja bo zajela izobraževanje trgovskih manipulantov, dosedanjih polkvalificiranih delavcev. Ta oblika izobraževanja bo predvsem na delovnih mestih, potrebno teoretično znanje pa bodo kandidati dobivali na večernih šolah. Druga stopnja zajema izobraževanje kvalificiranih kadrov, ki je možna skozi vajensko učno dobo ali pa v obliki večerne šole za starejši kader. Tretjo stopnjo pa predstavlja poslovodna šola, ki so jo v Celju in Kranju odprli že lani. Ta šola bo dajala, kot doslej, visokokvalificirane trgovske delavce.

Osnovna značilnost novega učnega programa za izobraževanje trgovskih delavcev se kaže še v tem, da se razširja na vse delavce v blagovnem prometu, tako

tudi na skladiščne delavce, pa tudi na tiste, ki so danes na takšnih delovnih mestih v industriji, obrti, gostinstvu, itd., ki imajo trgovski značaj. Kajti skladiščnik v industriji je po svojem delu povsem izenačen z delavcem, ki opravlja enako dolžnost v trgovskem podjetju. Nadaljnja značilnost novega učnega programa je v tem, da se že v prvem letniku za vzgojo kvalificiranih trgovskih delavcev, to je pri vajencih, uvaža specializacija in sicer za vse tiste stroke, v katerih bodo poznejši kvalificirani delavci zaposleni.

Navzlic spremembam in skrajšanju dobe izobraževanja od treh na dve leti, študij ne bo manj zahteven. Nasprotno, učenje bo enako zahtevno, če ne še bolj. Vendar bo program nekoliko ožji, oziroma bo prilagojen potrebam konkretnega delovnega mesta.

Razen tega nov program opozarja še na stalno strokovno izpopolnjevanje trgovskih delavcev. Vendar v tem primeru ne gre za obliko obveznega šolanja, ki bi dajala človeku šolsko spričevalo, temveč v prvi vrsti za šolanje, ki naj izhaja iz interesov posameznika.

nikov, pa tudi podjetij. Tako bodo zlasti pod okriljem Trgovinske zbornice prirejali seminarje in izpopolnjevalne tečaje za delavce v živilski stroki, za prodajalce sadja in zelenjave, za komercialno osebje, za skladiščnike itd. V ta namen bo ustanovljen tudi šolski center pri Trgovski šoli.

Ambulanto, stanovanja, pekarno ...

KAKO BODO V SENTJURJU POČASTILI 50-LETNICO KMETIJSKE SOLE

Petdesetletnico kmetijske šole v Sentjurju bo počastila vsa občina. To bo praznik vseh prebivalcev sentjurskega območja. In prav zaradi tega so sestavili program še drugih del, ki jih bodo izvršili ali pa zastavili v tistem času. Tako bodo do 11. septembra, ko bo glavna proslava, izboljšali cestno razsvetljavo v občinskem središču, regulirali potok Pešnico, ki teče skozi Sentjurj itd.

Kot uvod v proslavo so v Ponikvi pri Grobelnem odprli zdravstveno ambulanto ter izročili namenu otroško igrišče. V načrtu pa sta še dve novi ambulanti in sicer v Dramljah ter Slinjci. Otvoritev teh dveh pa bodo bržkone odložili na poznejši čas, vsekar pa do konca letošnjega leta. V počastitev 50-letnice sentjurske kmetijske šole so uredili tudi novo učilnico ter štiri nova učiteljska stanovanja na Planini. Na sentjurskem obratu kmetijskega gospodarstva Planina pa so začeli z gradnjo novega hleva.

Pomemben bo tudi uspeh, ki ga bodo vsem prejšnjim dodali v mešalnici močnih krmil v Sibe-niku pri Sentjurju. Tu bodo namreč za ureditvijo še enega mešalca podvojili proizvodnjo močnih krmil na dva vagona dnevno. Sicer pa je treba povedati, da je ta mešalnica že v nekaj mesecih obratovanja dosegla predvideni letni plan, kar kaže, da je bila njena ustanovitev več kot potrebna. Poleg tega pa ima še lepe perspektive, saj bodo že v kratkem povečali dnevno proizvodnjo na štiri in celo šest ton. Če pa bodo vse zmogljivosti nekdanjega Ferlezevega mlina namenili mešanju močnih krmil, potem bodo lahko proizvodnjo povečali celo na deset ton na dan.

Nekaj lepih delovnih zmag bodo slavili tudi v Sentjurju, kjer bodo med drugim dogradili osemstanovanjski blok, začeli z gradnjo nove pekarnice ter postavili temelje za gradnjo novega trgovskega doma, v katerem bo tudi samopostrežna trgovina.

Za izvršitev vseh teh načrtov imajo realne pogoje. Žal, pa niso pri moči, da bi do istega časa dokončali modernizacijo ceste, ki pelje spozi trg. Osnovo tej cesti so dali že pred časom, zdaj pa bi ji radi dali še vrhno asfaltno plast; toda, zmanjkalo je denarja.

ZA UREDITEV DRUŽBENE PREHRANE

Ze več let je v Soštanju in Velenju pereč problem družbene prehrane. Predvsem v Velenju, kjer je samo v rudniku zaposlenih okoli osem sto samcev. Prvotno misel, da naj bi obrat družbene prehrane uredili v novem hotelu, so zdaj ovrgli. Trenutno bodo rešili problem tako, da bodo preuredili gostišče »Rudar«. Ze naslednje leto pa nameravajo zgraditi nov moderen obrat družbene prehrane.

Prosim - oprostite!

Nedeljsko popoldne je kot našel in ne s topoličkom — kar pošli smo na vrhu Pelikanovi poti navzgor. Vedeli smo, da je na vrhu restavracija in zanašajo se na to, smo odšli na nedeljski izlet brez vsega. Pa smo se tudi vrnili, ne da bi kaj dobili. Turistična sezona je v polnem teku ...

Dve natakariji smo videli v grajski restavraciji. Stali sta ob mizi, za katero sta dva gosta — očito tujca — pila turško in se prijazno menili z njima. Eno smeli videti v herbi, druga nas je dvakrat nemilo narahila.

Morda se smešno sliši, toda hoteli smo na stranišče in na vstopnem vrata, ali bi dobili ključ od zaprtih stranišč, ki so gotovo čistejša od edinega odprtega, nam je natakarija vse prej kot vljudno povedala, da imajo eno stranišče zaklenjeno, ker je le za osebe restavracije, ostala stranišča pa so odprta in da nje ni mar, če niso najčistejša, da menda vendar ne mislimo, da bo ona čistila stranišča. Ne, tega res nismo mislili, čeprav bi v restavraciji morda le lahko našli goste, ki bi tam skrbel za snago, da bi ga ne čistila kvalificirana natakarija. Pa nič.

Deset minut smo potrpežljivo sedeli za mizo na terasi in zaman čakali na natakarijo, ki bi nas postregla. Pa niti ni bilo čisto ve koliko gostov — na vrhu Ojstrice jih je toliko vsak dan. Potem sem stopil do točilnice in naročil vino, malinovec in kokto. Tega bi verjetno ne smel, ker me je natakarija napadla čes, da ona streže. Rekel sem, da sem prišel sam po piščo samo zato, da bi predlogo ne čakal in sem šel. Toda še preden sem prišel do mize, kjer je sedela ostala moja družba, me je dohitela: Vidite, če sedite se niste, pa je sitarite in vpijete, saj ste ravno kar prišli in še ste čakali — prava reč — zaradi mene lahko sedite še deset minut, lahko pa tudi greste — in je šla. Ura je bila 18. in 7 minut.

In šli smo tudi mi, pa pošteno nerodno nam je bilo. Uprava grajske restavracije bi lahko kje na terasi izobesila napis, kjer bi objasnila, kaj gost sme in česa ne sme: da si gostje, če jim ni dovolj čisto, lahko stranišče sami pred uporabo očistijo, da naj gostje vdanjo kakega na natakarijo in ne hodijo sami k točilni mizi, da jih ne zadene huda jeza s vljudne natakarije, da naj si gostje prinesejo prigrizke in piščo kar s seboj, da naj gostje ne sitarjajo, če natakarija streže tujcem in se meni z njimi, in da natakarija ni dolžna biti prijazna z vsemi gosti enako. Tak napis bi bil gostov boljše klika, kot vabljive objave: »Preteklo nedeljo so bili obiskovalci navdušeni ...«, ko jih je grajska restavracija svoje dni pošiljala v eter. Tako bi se tudi gostje vedeli ravnanje in se ne bi vedli tako netoatsano kot mi.

Prav zares prosim — oprostite!

Beš

Kakšen bo uspeh celjskih atletov na olimpijskih igrah?

Od zadnjega avgusta, pa do 8. oziroma desetega septembra bodo na programu rimske Olimpijade tudi atletske discipline. V tem delu letošnje največje športne prireditve na svetu bomo imeli tudi Celjani svoje zastopnike: Stanka Lorgerja, Romana Leška, Jožeta Brodnika, Mira Kolnika in Olgo Sikovec-Luncer.

Cetudi je že udeležba častna, in to je tudi glavni namen vseh olimpijskih iger, se nehoti porajajo vprašanja, s kakšnimi izgledi bodo nastopili celjski udeleženci na Olimpiadi.

Ustavimo se najprej pri Stanku Lorgerju. On sam je optimist in pravi, da bi se moral s svojim rezultatom uveljaviti v finale. To mu tudi iz srca želimo! Vendar, če pri vsem tem napravimo samo kratek račun, vidimo, da vstop v finale ne bo tako enostaven in da je v največji meri odvisen od žreba, ki bo razporedil tekmovalce v obe polfinalni skupini. Če upoštevamo rezultate udeležencev teka 110 m čez zapreke, potem vidimo, da je kar pet tekmovalcev, ki so letos dosegli boljše uspehe, kot Stanko Lorger. In če se bo zgodilo to, da bo Lorger izžreban v tisto polfinalno skupino, kjer bodo že trije taki tekači, kot n. pr. dva Američana, nadalje Lauer in pa Mihašlov, potem je težko reči, če bo še kaj prostora za Celjana. V kolikor pa bi prišel v grupo, v kateri bi startala le dva boljša od njega, potem mu tretje mesto v polfinalnem teku tiste skupine skorajda ne more spodleteti. S tem pa bi si priboril tudi vstop v finale, kar bi bil seveda največji uspeh. Upajmo, da se bo uresničila druga varianta in da bo Lorgerju do

vstopa v finale pomagala ne le boljša forma, kot jo je kazal zadnje čase, nadalje njegova izredna borbenost, rutina, temveč tudi športna sreča ... Sicer pa bi Lorgerjev rezultat 13,9 sekund zadostoval za 6. oziroma 7. mesto.

Sodeč po rezultatih, Roman Lešek nima upov, da bi se uvrstil med prvo deseterico skalcev od palice. Njegov rezultat 4,40 m (ki je bila tudi olimpijska norma) je vreden komaj za plasman od 11. do 24. mesta. Za boljšo uvrstitev bo treba torej preskočiti več. T pa je Lešek tudi sposoben.

Na lep uspeh lahko računata oba deseterbojca, Jože Brodnik in Miro Kolnik. Če ne bosta imela večjih spodrslijavov, lahko računata tudi na 12. mesto. Morda se bo komu od obeh celo posrečilo premagati mejo 7000 točk. T bi bilo zaslužno plačilo za izreden napor. Po letošnjih rezultatih bi Kolnik s 6840 točkami zasedel trinajsto, Jože Brodnik pa s 6733 točkami šestnajsto mesto.

Rezultati Olge Sikovec v teku na 100 in 200 metrov ne pomenijo mnogo v mednarodnem ozirom svetovnem merilu. Z njima uvršča tako v eni kot drugi disciplini okoli 23. mesta. Zato je srečno prestani prvi kvalifikacijski tek pomenil za njo veliko. Ne glede na to, pa ima v možnosti za solidnejšo uvrstitev v teku na 200 m, kot pa na krajši progi.

To so računi, prognoze, ki so vsakem primeru varljive. Zato oprostite že vnaprej, če se bodo pokazale kot netočne. Ne glede na to, pa raje zaželimo celjskim udeležencem rimske Olimpijade čim več uspehov.

—mb

Televizijska relejna postaja

Na St. Jungerti (Kunigundi) je minule dni posebna ekipa Radiotelevizije iz Ljubljane postavila televizijsko relejno postajo. Dela pri montaži so napredovala nad vse uspešno. To pa je med drugim tudi zasluga kluba Ljudske tehnike pri Tovarni emajlirane posode, ki je v nekaj dnevih izdelal antenski stolp. Lep delež pri uspešni montaži relejne postaje za televizijo pa so imeli tudi monterji Elektra-Celje, ki so uredili

potrebno električno napeljavo.

Nova televizijska relejna postaja sprejema signal z oddajni na Kumu ter ga oddaja naprej šestem kanalu. Z ureditvijo televizijskega releja na Kunigundi je znatno zboljšal sprejem televizijskih programov jugoslovanske televizije in Evrovizije na celjskem območju. Dela pri ureditvi in montaži releja pa so pospešili tudi zaradi čim boljše sprejemne olimpijskih iger.

Obrati za proizvodnjo močnih krmil v celjskem okraju

Da bi pospešili razvoj živinoreje, so v celjskem okraju pričeli graditi obrate za proizvodnjo močnih krmil. Tako bo te dni spušen v pogon obrat za predelavo močnih krmil v Vrhu pri Zaleu. Obrat je zgradilo podjetje Veležitar iz Celja. V njem bodo izdelovali močna krmila za krave, mlekarice ter za paitanje goved vseh vrst. Podoben obrat že deluje v Sentjurju pri Celju, pripravljajo pa ga tudi v Podčetrtku.

Vse to bo odpravilo vrzel, ki je bilo čutili v živinoreji pri nasaj je občno primanjkuje močnih krmil za paitanje živin. Perspektiva za paitanje živin je torej veliko boljša kot doslej. Zato bi naj zadruga in kmetje v celjskem okraju vse sile, da bi do leto na trgu dovolj živine. Vse to bo povedano, je plan kupu goveje živine v prihodnjem letu za 48 odstotkov višji kot dos.

POGLED PO SVETU

Zgodovina zadnjih stoletij pozna nekaj letnic, ki se prav posebno vidno odražajo nad veletokom svetovnih dogajanj.

Taka je letnica Velike francoske revolucije, taka leta 1848 kot pomlad evropskih narodov, l. 1870, l. 19... seveda čim bližje sodobnosti, tem več jih je. Za leto 1960 bi lahko rekli, da bo ostalo v zgodovini kot leto pomladi afriških ljudstev. Za človeka, ki mu zgodovina pomeni prejšnji svet, je res presenetljivo dejstvo, do kakšnega duhovnega in materialnega razvoja je dospela črna Afrika v nekaj desetletjih, ki jih pomni današnja srednja generacija človeštva. V mladih dneh te generacije ni še prav nič kazalo, da bo afriško nacionalno in državno vprašanje stopilo pred nekdanje kolonialne gospodarje s tako ostrino, s tako močjo in nujnostjo.

Leta 1958 so se prvič sestale svobodne afriške države v Akri, prestolnici Gane. Tedaj jih je bilo osem, Južna Afrika in Rodezija nista sodelovali na konferenci. Leta 1960 pa bo že dvajset afriških držav razvijalo svojo državno zastavo.

Letos se je pred kratkim vršila druga konferenca neodvisnih afriških držav in to v Adis Abebi, glavnem mestu najstarejše neodvisne afriške države, katere izročila baje segajo še v čase za Salomonom. Če so v Akri govorili o daljni perspektivi, so v Adis Abebi že nastopili realni sodobni afriški problemi, ne samo osvoboditev, marveč tudi vprašanje

gospodarskih in družbenih sprememb, ki naj svobodnim afriškim državam izkrijo pot k napredku. Če bi se Afrika samo osvobodila kolonialne oblasti, namesto nje pa bi se kot suveren uveljavila plemensko-fevdalna domača aristokracija, bi to pač ne pomenilo mnogo. Zato je konferenca v Adis Abebi govorila o sodelovanju afriških držav v politiki in gospodarstvu, o združevanju posameznih držav v večje enote, da bi tako zbrisala umetne meje, ki jih je Afriki vsilil kolonializem, da bi bil varnejši in da bi iz črnega kontinenta izlekel več ekstra-profitov.

Predstavniki Kenije, Ugande, Tanganjike in Zanzibarija se nameravajo združiti, Gvineja in Gana razmišljata o uniji, Federacija Mali je združila Senegalijo in Sudan. Sredi leta 1960 je postal neodvisen Kongo, nekako isti čas tudi obe Somali, ki sta se istovrstno združili v eno državo, čeprav sta si jo prej delili Anglija in Italija. Pravijo, da bo Njereere, ki ga skrbniški svet OZN priznava za zastopnika ljudske volje v Tanganjiki, že septembra zahteval izglasovanje deklaracije o neodvisnosti Tanganjike. Če pogledamo na afriški zemljevid, bomo videli, da to pomeni prehod na osvoboditev vsega kontinenta. Svobodna Tanganjika in neodvisni Kongo bosta pritiskala na portugalsko Angolo, v kateri je bilo doslej najmanj čutili osvobodilno gibanje. Zahodna Afrika in centralna Afrika bo torej podprla osvobodilno gibanje Alžirije, katere ozemlje sega globoko v Saharo.

Ni daleč čas, ko bo izgradnja neodvisne Afrike v prvem planu svetovnih dogodkov, s tem pa bo sama stopila kot gospodarski in politični subjekt na zgodovinsko pozornico. Konferenca v Adis Abebi je pokazala, da to tudi hoče in to čimprej. Posebno se je to pokazalo v deklaraciji zoper južnoafriški rasizem in zoper francosko stališče do alžirske neodvisnosti. Tudi beseda Lumumbe, prvega ministra neodvisnega Konga, nam dovolj pove: »Pokazali bomo, kaj zmore črni človek, če dela v svobodi.«

V „Gorenju“ delajo sedaj žene

Industrijsko eksploatacijsko podjetje »Gorenje« se je pred dve mesecema preselilo iz Gorenje v Velenje. To selitev so narokovale nove možnosti razvoja, ki so se podjetju odpirale v mladem rudarskem mestu. Podjetje se je namreč vselilo v bivše obrate rudnika, ki je to selitev toplo pozdravil in pri njej podjetju tudi pomagal. Velenjski rudnik zapo-

žene. Izdelovanje štedilnikov si marsikdo predstavlja kot izrazito težko delo, zato vas bo bržkone presenetilo, da opravljajo že malone vsa dela žene. Podjetje je v Velenju že zaposlilo približno 50 žena, katerim se vsak teden pridružujejo še nove delavke. Novinke se delu naglo privajajo, saj vsaki izmed njih pomaga preko začetnih težav že prekaljena de-

letje vsak teden pet ali šest novih moči.

Z zaposlitvijo v »Gorenju« pa so žene zelo zadovoljne, saj so njihovi dohodki razmeroma visoki (nekvalificirane delavke dobe od ure 45 dinarjev). Velenje, ki je sodobno mesto, seveda ni poceni in zaradi tega terja tudi takšno dejavnost, ki omogoča višje dohodke. — Delavke si z daljšo zaposlitvijo pridobijo polkvalifikacijo in si s tem tudi izboljšajo dohodke.

V podjetju »Gorenje« so pred nedavnim začeli izdelovati nov artikel, plinski štedilnik za zemeljski ali butan plin. Prvi izdelki so že v prodaji in je zanje veliko zanimanje, saj so štedilniki te vrste ponesli sloves tega razmeroma malega podjetja širrom po državi. V kratkem bo podjetje začelo izdelovati tudi pločevinasto gospodinjstvo opremo.

V podjetju si prizadevajo zaposliti kar največ žena. Težijo za tem, da bi pridobili tudi ženski kvalificiran kader. Navzlic temu, da je obdelava pločevine in montiranje štedilnikov na pogled težko delo, so se mu vse žene doslej hitro privdale in ga opravljajo zelo dobro. V Velenju, v mladem modernem mestu, ki nima druge industrije, se »Gorenju« odpirajo še nove možnosti razvoja. Dejstvo je namreč, da je malo podjetje že doslej opremilo veliko modernih stanovanjskih zgradb v državi s svojimi štedilniki.

sluje izključno moško delovno silo in se to le mlade in zdrave delavce. Druge industrije pa v Velenju ni in člani rudarskih družin si odslej niso mogli najti zaposlitve v bližnji okolici. Problem zaposlitve nekvalificirane ženske delovne sile pa je postajal od dne do dne bolj pereč, saj se je z vsakim novim jaskom v rudniku povečalo število rudarjev, s tem pa tudi število tistih, ki so se želeli v Velenju zaposliti, pa niso imeli kje. — Industrijsko podjetje Gorenje pa je, čeprav že znano po svojih izdelkih, šele na začetku svoje poti in lahko vključuje v proizvodnjo vedno več in več delavcev. Večji prostori, ki jih ima podjetje sedaj v Velenju, so že takoj v prvem času omogočili sprejem novih delavk.

Proizvodnja je stekla, na delovnih mestih pa so se pojavljale

lavka. Možje so se že umaknili iz obratov, saj se je ženska delovna sila obnesla. Danes so možje le še na redkih odgovornejših mestih, za katere žene nimajo potrebne kvalifikacije. V obratu, kjer predelujejo pločevine, delajo same žene. — Problem zaposlitve popolnoma nekvalificirane ženske delovne sile bo torej že v tem letu malone rešen, saj sprejema pod-

Kanalizacijo, razsvetljavo, vodovod in toplice...

Ne smete biti presenečeni, če v Podčetrniku slišite, da so nekdo imeli štiri trgovine, pet gostiln, dva zdravnik, cvetličarno in klobučarno, dva čevljarja; res je, saj so celo grofa videli kakšen dan v letu, ko se je pripeljal v svoj rumeni grad, ki še danes skoraj orlovsko gnezdi na skali prav nad vasjo. Takrat je tudi edina cesta, kot glavna prometna žila, vodila po klancu pod gradom in se preko Gastoza vlekla v dolino pri Sodni vasi. In znameniti furmani so si izplakovali grla v gostilni pod klancem in na vrhu. Pozneje je stekla cesta po dolini mimo Podčetrnika in takrat so usahnile gostilnine. Danes pa vlaki in avtobusi drse skozi dolino in tja se odmika tudi gospodarsko središče. Trg hira in razdrupana cesta, obraščeni plitvoti so vidni znaki, da je naselje prejel pozornostovsko počivališče, kot dejansko gospodarsko razgibano središče.

Nekako s takimi mislimi sem ustavil predsednika Turističnega društva Janka Strahovnika, ki si je ogledoval mlado vrbo žaluzijo pred najlepšo, prav-

kar obnovljeno Pregrado hišo v Podčetrniku, zaenkrat prvi ličnejši okras v kraju.

»Res je, mimo tega ne moremo,« je odločno potrdil. »Zakoni gospodarskega razvoja vodijo k prometnim žilam, te pa tečejo mimo slepega kota, v katerega je ujet trg. Toda turistično prihodnost pa Podčetrtek ima, pa recite, kar hočete. Posmehljivo gledate na razrito cesto, toda tega so krivi hudourniki, ki splavijo ves gramoz ob naših. Bdež temeljite kanalizacije se te nadloge ne bomo rešili. Nekoč smo imeli cestarja, ko je bila cesta še državna, danes pa ga nimamo, ker je videti, da cesta nikogar ni. Pa ni prav tako: lahko bi imeli vsaj okrajnega cestarja, kot ga ima odsek v Olimpi. Pa vodovod bi bil potreben in, upamo, da ga bomo končno delali. V naselju samem ni nikjer primerne vode, posebno slab pa je studenec pri šoli. Vodo pa potrebuje ambulanta, šola, klavnicna, trgovina, zato bomo s skupnimi močmi vendar zmogli. Tudi na razsvetljavo mislimo, da se ljudje ob večerih ne bodo spotali ob kamenje. To-

plice so spet oživele. Balneolog dr. Bač je dejal, da bi z vrtino lahko dosegli dvakrat bolj toplo vodo, ki bi bila celo prevročna, in tudi količinsko in kakovostno zagotovljena. Verjetno bomo še letos napravili vrtine na slovenski strani. Tudi gostov je vedno več. Pot v turizem je najbolj naravna za naš kraj. Lepa je pokrajina in kup zanimivosti je naokrog, samo izkoristiti jih ne znamo.«

Tako je kar na cesti pripovedoval tovariš Strahovnik, ki trdno veruje, da bo navsezadnje, seveda, s skupnimi močmi, Podčetrtek postal prijeten kraj oddiha in zdravlja.

NOV VODOVOD V ŠOSTANJU

Prebivalci na levem bregu Pakke v Šostanju so bili pred kratkim veselo presenečeni, ko so dobili v stanovanja zadostne količine pitne vode. Prej je vode vedno primanjkovalo. Zdaj pa so napravili priključek na vodovod iz Topolšice, kar je stalo šostanjsko občino okoli 20 milijonov dinarjev. Tako je v Šostanju vsepovsod dovela voda.

Vsak dan je huje

Cestarja Franca Ambroža in cestnega nadzornika Ludvika Jurkoviča sem srečal med Levcem in Petrovcami. Sedela sta na kupu gramoza in pralstvala zapiske. Ni sta mi zamerila, da sem jih zmotil. Na vprašanje, kaj menita o »nevarnostih« tega dela republiške ceste Maribor—Ljubljana sta mi odgovorila tole:

Najhuje je to, da je cesta tako ravna in pregledna. To sicer čudno zveni, vendar prav ta ravni del ceste zapelejo šoferje, da dajo duška svoji želji za brzino. Tovariš Ambrož je vsak dan na cesti. Vsak dan pa spelje tod preko 4000 vozil in več kot polovica teh »divja« prav na ravnini od Levca naprej. Zato je tod tudi toliko nesreč. Razen tega pa opaža, da so vozniki vse premalo pozorni. Še vedno je preveliko voznikov, ki ne upoštevajo, da je moker asfalt zelo nevaren. Največja nadloga pa so seveda kolesarji. Cestna uprava jim je sicer ob robu ceste uredila primerno stezo, vendar jo le redki uporabljajo, zato pa jih veliko več vozi skoraj po sredini cestišča. »To velja tudi za avtomobiliste«, je dejal tov. Ambrož: »v zadnjem času se je namreč že popolnoma udomachila navada, da vsi vozijo po sredini ceste. Čeprav bi v primeru, ako bi se avtomobil držali desnega roba bilo dovolj prostora tudi tedaj, ko

so naenkrat trije vozovi v isti ravnini. Naše ceste so sicer obremenjene, vendar ne veliko preveč. Zato je treba iskati vzrok za toliko številno prometnih nesreč v pomanjkanju discipline na cesti!«

Ta del ceste je tudi eden najbolj vzdrževanih v celjskem okraju. Zato sem hkrati povprašal, kako to dosežajo. Odgovor je bil silno preprost in verjetno tudi poučen. »Vsako najmanjšo napako ali luknjo na cestišču takoj popravimo oziroma zakrpano!« To je tudi edino pravilno in zahteva najmanj stroškov za vzdrževanje.

Na vodovodni liniji

V naši hiši imamo vodovod. Voda teče ali pa tudi ne, kar je odvisno, kakor temu pravimo, od cele vrste različnih faktorjev. Kadar voda teče, teče, kadar zmanjka, sploh ne teče. Lahko pa se pokvari tudi pipa. Če se pokvari pipa in voda takrat slučajno teče, se lahko zgodijo različne reči. Predvsem je to odvisno spet od cele vrste specifičnih faktorjev, na primer od dimenzije pipe, od pritiska vode, se pravi, od vodovodne linije, na kakršni smo. Če se torej pokvari pipa in če voda teče in če je dotok večji od odtoka, je treba brž angažirati vse razpoložljive sile, čim več posod, v katere bomo stregli vodo. Potem kratkoma zapremo vodovodno napravo v hiši, pokličemo vodovodnega instalaterja in čakamo kdaj bo to napravo spet kdo odprl, kajti v hiši je več strank, ki vse potrebujejo vodo. Postopek za odstranitev poplave je potemtakem zelo preprost — bomo pač kratek čas brez vode. Tako dolgo, dokler ta spet ne bo pričela teči, ali pa bo prišel instalater.

Voda je ena izmed bistvenih sestavin življenja. Brez nje, kakor zatrjujejo in jim verjamemo, sploh ne bi mogli živeti, in kakor je že zdavnaj znano, jo pijemo, se v njej umivamo ali kopamo, peremo, kuhamo, kratkoma-

lo, njena uporaba je vsestransko koristna. Da, ampak koristna, dokler teče po naši volji in ne svojevoli, kakor se ji zazdi in zljubi. V tem primeru se namreč njena koristnost sprevrže v škodo in se izpridi: zjutraj lahko gremo recimo umazani v službo, opoldne se zadovoljimo z jedjo, ki ne potrebuje vode, zvečer se nič ne umijemo. Ko potem voda spet priteče, zavladajo v hiši veliko veselje in vse kriči: Voda!

V nadaljevanju te linije pa je takole: instalaterja ni bilo, kakor da je pač kje utonil, in pipo smo torej popravili sami, kar je bilo dvakrat rentabilno. Plačilo za popravilo pipe namreč ne odtehta niti poti, po kateri se pride do nje, kaj šele trud, s katerim jo popravimo.

Tu se potlej ta linija cepi na več linij. Na visoke in nizke linije. Za visoke linije je značilno, da potekajo višje kakor nizke in pogosto nimajo dovolj vode. Razen tega se ljudje na teh linijah tudi pogosto znajdejo še na višjih denarnih linijah, kar je seveda odvisno od tega, koliko vode porabijo — to je tako kakor s plačami — kdor več pije, več plača. Ampak ljudje vendarle pravijo, da plačajo več vode, kakor jo porabijo, o čemer pa bomo spregovorili kdaj drugič.

SLAŠČICE NA GORENJSKEM SEJMU

Deseti, jubilejni Gorenjski sejem je letos zabeležil rekordne številke. Obiskalo ga je največ ljudi (preko 90 tisoč) pa tudi posli so presegli vse dosedanje uspehe.

Za turiste in obiskovalce je bila letos še posebno privlačna kulnarična razstava, na kateri je sodelovalo 46 kuharjev in slaščičarjev. Izdelali pa so skupaj preko 200 »reprezentantnih slaščic«, ki so bile razstavljene, najboljše pa nagrajene. To je bila doslej vsakakor največja kulnarična razstava v Sloveniji.

RAZSTAVA V ZALCU

V Zalcu pripravljajo letos veliko gospodarsko razstavo, s katero bodo počastili deseto obletnico delavskega samoupravljanja v žalski občini. Razstavo bodo priredili v veliki dvorani hmeljarskega doma in na prostoru okoli doma. Zajela pa bo vsa področja gospodarske dejavnosti v občini. Dobiček iz te gospodarske mani-

festacije bodo namenili za ustanovitev počitniške skupnosti, ki naj bi do naslednjega poletja pripravila ob morju na primernem kraju weekend naselje. V tem naselju bodo lahko letovali člani vseh kolektivov iz žalske občine.

LIPAN

Lipani je nad Celjem redek; prebiva med mnogimi vrstami rib, okoli Mozirja jih je največ, najdeš pa ga tja do Iste, kjer ga je postrva se zadnje čase zvela v svojo družbo. Kjeroli Savinja zavije pod grmovje ali pa se spreha za leve na desno in obratno, kjer močeno skale ustavljajo divjo vodo, čaka nemiren na svoj plen — na mušice; saj je res skromen. Kakor sprinter na startu,

v Savinji

po telesu takoj za škrgami. Pristojajo mu, velika hrbtina plavati pa je taka, kot bi mu jo napravili arhitekti. No, tu pa res nima konkurence. Če ga opazuješ, kadar dvori samički, je cel lepoteč. Zrase lahko do kilograma in več, seveda, če mu dajo mir in nima smola, da pograbijo kakšno stvarco, ki je zvezana z vrvice. Za tega pa tako vemo, da kaj pametnega ob taki smoli ne doživi. Seveda so taki velikani, ki merijo preko 50 centimetrov redki in se ne smemo čuditi, če v očeh ribičev se hitreje rastejo. Sam sem že slišal o večjih, vendar jih nisem videl, zato sem raje o onih večjih tiho. Za kak centimeter se lahko zgledamo; da so pa tudi taki, ki silačem konkurirajo, tega pa ne verjamem.

Lipani je bil še pred desetimi leti za prebivalce ob gornji Savinji prava uganaka, in če je lipan krasil mrežo polno postrvi, se je govorilo: »To pa je mojster, ta pa zna!« Tisti, ki so rokami lovili postrvi, so le redkokdaj uspeli ujeti tudi kakga lipana. Postrv, samo da ima glavno pod kamnom, misli, da je tudi rep skrit, pa jo res ni težko ujeti pod takimi pogoji. Lipani jim te možnosti ne daje, saj je uren in ne išče rad zatohlice. Človek napreduje v vsem; in tako so prišli časi, ko lipan že ne more več ločiti pravih muh od umetnih, če se že ne specializira na spodoben ogled. Seveda pa je za marsikatero prepozno, saj je dostikrat že prva prevara usodna. Če se pa reši, je seveda previdnejši, tako da še pravi ne zaupa, preden si jo ne ogleda.

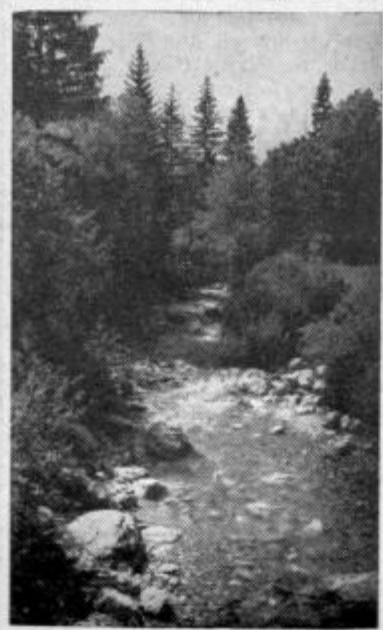
Ker je navihani, ker ga vidimo, ko pride po mušico, ker se bori kot lev za svoje življenje in ker zahteva precej znanja in izkušenj za uspešen lov, je za nas sportna riba številka 1.

Umetna muha: kdo vruga si je to umislil, saj je naravnih dovolj! Glej ga glej, pa če verjameš ali ne, tako mi je pravil eden največjih sportnih ribičev sveta, če pri nas zrasla. Že pred 1000 leti so jo uporabljali pri nas Makedonci za lov v svojih rekah in jezerih, tako da je ta primat nam priznan. Za vsak umetne muhe ne zna vsak narediti, saj so za to potrebne spretnostne roke in domišljija. Nekateri jih kupujejo, drugi

jih delajo sami — sedaj že bolj kot prej, saj je v Savinji lov dovoljen samo z umetno vabo. Cela znanost je v tem, kakšna naj bo muha — velikost, barva oblika in za kateri čas jo bomo uporabljali.

Vsekakor je tisti, ki muhe sam veže, na boljšem od onega, ki jih kupuje. Naredi si lahko tako, kakšno pač vidi nad vodo, takšno, ki jo lipani najraje pobirajo. Pred takimi, ki so se umetnosti že naučili, pa nimajo miru niti lovci, pa tudi lepi pisani peteliniki kmalu smrt storijo. Lovci so jim zelo dobrodošli s kakšno divjo ptico ali lisicijem repom, če pa ob vodi zagledajo kakšnega le preveč pisane petelina, se kar ne smemo čuditi, če je »kokočarske« po naključnem srečanju precej oskubljen. Nek prijatelj mi zatrjuje, da redi petelina, ki bo imel perje za vse muhe. Rad bi ga videl, saj bi ga priporočal kakšni tovarni barv za reklamo. Takšen bi pač moral biti, če bi hotel vse potrebe za dovoljiti.

Zvečer, ko sonce zardi in se skriva za hribe, se pokažejo nad vodo roji mušic. V vodi postane nemirno. Kjer je voda mirnejša in površine ne motijo valovi, je kakor bi jo nekdo paral. Kar naprej se dvigajo lipani in postrvi, in majhen krogec nam pove, kjer je pravkar končala mušica. Sam lipan večerja

v družbi postrvi. Vse bolj je živo, ko pa noč pokrije pokrajino, utihne vse — ribič se vrača zadovoljen ali nezadovoljen; zopet eden tistih lepih večerov, ki se jih tako radi spominjamo. Mogoče gre domov, mogoče bo preupal na kozolec v senu in pričakal jutro, da se vse ponovi.

Jeseni dan. Zlato listje se spušča nad vodo. Na brega se pripne škornje, napreduje muha, da bo bolj plavala in zabredla v vodo. Kakih dvesto korakov pod mano zavije voda v rahlem curku pod grm, to je tolmaček, ki se naprej po razcepljenem jeziku preliva v drugega. Sive mušice se spuščajo, marsikatera pade v vodo. Kot poljub se čuje, ko jo lipan pobere — eno, dve — hop, ta pa ni bila prava, vaba ga je prevarila, smrtini boj začne. Kako naj se ne zmoti, saj je že na tisoč podobnih pohal. Rablo ga je treba utrajiti, majhen trnek in krehel gošček mu dajeta se kar precej možnosti, da se osvobodi. Zbere se, skoki, ki so tudi do meter visoki, ga tako utrudijo, da ga z lahkoto zajameš s podmetalko, če mu ni uspel seveda pobeg. Človek je prišel, končati je moral, ko drugi tako vztrajno skačejo okoli in brez strahu pobirajo mušice — kdaj pride usodna? Ko se noč zgosti, prebredem Savinjo, ki sem ji dolžan za toliko lepih spominov.

Jeseni v vodi vse zaživi. Treba se je potruditi, da bodo laže prestali zimo, ki je včasih zelo huda in takrat je za hrano težko. Savinja ima v okolici Celja mnogo vrst rib, ribičev pa je vsako leto več — vsi najdejo ob vodi zabavo. Kmalu pa bo prišel čas, ko postanejo bolj požrešne — podast, klen, mrena in druge bodo prijemali raje kot sedaj. Šeeka bo manj previdna, ropala bo in ne bo usmiljena s sovražniki. Vse, kar se da dobiti, bo romalo v žlecode te požrešnice. Tudi sulec ne zaostaja, njega pa bomo začeli loviti, ko bo pritisnil mraz, saj je takrat pravi užitek loviti tega velikana, ki pa je tudi zelo redek.

Voda vedno živi, pa naj jo prekriva debela skorja ledu ali plava jesenska listje po njej — jesen pa je zlati čas ribje družine!

PUSKE ZA CELJANE

Podvodni ribolov je sicer domena obmorskih sportnih ribičev, vendar so se tudi celinci ogreli za to športno vodno panogo. Seveda le ob časi dopusta. Zato tudi med njimi ni nobenega ki bi v te športni panogi zastopal Jugoslavijo na mednarodnih tekmovaljih. Za Celjane, ki jih veseli ta šport in ki ga mislijo »rganjati« med dopustom je letos veliko lažje, ker so naše trgovine opremljene z vsemi potrebnimi napravami za podvodni ribolov.

lovarska nogavica in drabna klopčica

POLZELA

Razglednice s poti po Srbiji

Stara resnica je, da se na raznih strokovnih posvetovanjih in kongresih najlažje spoznajo tovariši iz različnih krajev pa z istimi cilji. Tako smo že v Prištini, ko smo se vračali iz Ohrida, srečali kustosia iz Zemuna, ki je tudi izkoristil priliko in se ustavil na poti domov v nekaterih muzejih. Ko smo prišli v zemunski muzej (zopet v neobičajnih urah) smo bili že tako rekoč stari znanci. Čakal nas je ves kolektiv. Najprej so nas povabili v pisarno, kjer so nas »častili« s črešnjami in turško kavo. V prijateljskem pogovoru smo izmenjali svoje izkušnje. Podobno kot vsi mali muzeji (z majhnimi izjemami v Makedoniji in Prištini) se borijo predvsem s finančnimi težavami. Nato smo si pa ogledali muzejske zbirke. Muzej (začasno je v zgradbi ObLO Zemun) je naravnost vzorno urejen. Se nikjer nisem videl tako modernih, enostavnih in praktičnih vitrin za razstavne predmete. Tu so se res dosledno držali načela, da je vitrina zaradi eksponatov in ne obratno. S prostori niso zadovoljni, ker so premajhni. Računajo, da bodo v kratkem dobili nove. To je istočasno tudi v interesu občine, ki bi želela čimprej zasedeti te prostore, ki jih ima muzej, zato so izgledi precejšnji. Ko smo se zadovoljni vračali iz muzeja, se je urni kazalec pomikal že proti 9. uri.

Drugo jutro smo šli še za kako uro v Narodni muzej, kjer nam je prejšnji dan s pogostitvijo uspelo dobiti dovoljenje, da lahko pridemo »že« ob 8 zjutraj. Imeli smo torej na razpolago eno uro časa. Predvsem sem si ogledal zlato najdbo iz Novega Pazarja, ki je bila pred nekaj leti odkopana. Po svojem bogastvu prekaša omenjena najdba celo slovito najdbo iz Trebeništa.

Od celotnega programa nam je ostala samo še Sremska Mitrovica, kjer vršijo trenutno večja izkopavanja na stari rimski nasel-

bini, Sremska Mitrovica je zgrajena na ruševinah rimskega mesta Sirmiuma. Ko so našli na prvi najdbi nekdanjega mesta, so jih hoteli v celoti ohraniti in temu primerno prilagoditi novi urbanistični načrt mesta. Ko so pa s polizkusnimi sondami začeli ugotavljati razsežnost Sirmiuma, so ugotovili, da se praktično razteza na celotni površini sedanjega

Sremska Mitrovica — ostanki rimskega Sirmiuma

mesta. Zato so se odločili, da bodo zaščitili samo posamezne, najpomembnejše predele. S sondami pa še vedno ugotavljajo posamezne točke v mestu, z namenom, da bodo dobili čim popolnejšo sliko rimske naselbine. V ta namen imajo angažiranih kakih 10 arheologov, največ takih, ki so že diplomirali pa še nimajo stalne zaposlitve.

Ko smo se končno zadnjič vsedli na vlak, prilično utrujeni od potovanja, je noč potegnila zaveso za nami. Zbudili smo se zopet v Sloveniji. Pred nami so vstali naši problemi in naše težave, ki smo se jih za kratek čas otreli. Postali smo med drugim bogatejši

tudi za spoznanje, da so začetne težave vedno težke, da pa se jih da z dobro voljo vedno premagati. Končno je tudi celjski razmeroma mlad, če tako pomislimo. Res, da je bil ustanovljen že leta 1882, prav zaživel je pa praktično šele po osvoboditvi leta 1945, ko je dobil nove prostore in kmalu za tem še dovolj strokovnega kadra. Ti prostori danes seveda ne

odgovarjajo več potrebam, zato pa vsi iskreno želimo, da bi bila zgradba čimprej obnovljena, ker le tako bomo lahko pokazali kaj imamo.

L. Bolta

Pred novo gledališko sezono

Medtem, ko gledališka hiša ne kaže kakšnih posebnih znakov, kakršni spremljajo običajno priprave na novo sezono, se ansambel vendarle že pripravlja nanje. Ta se bo pričela 4. septembra s prvim gostovanjem. Tudi okvirni repertoar, ki obeta letos, da bo vnesel tako na oder doma kakor na odre zunaj nekatere nove vidike v smislu poslanstva SLG, je že sestavljen.

Lani je bilo 252 predstav in 18 abonmajev, letos je gledališče razpisalo še abonma za upokojence, kar je vsekakor treba pozdraviti. Razen tega je obiskalo 35 krajev izven svojega središča, kar pomeni, da je praktično zajelo ves okraj, z malim odrom pa je gostovalo tudi v takih krajih, kjer poklicnih igralcev še niso videli. Abonmaji so bili popolnoma zasedeni zlasti v industrijskih krajih — v Trbovljah, Zrečah in Storah; na dve veliki predstavi — Čajnico in Krajnske komedijante pa je gledališče s svojim avtobusom pripeljalo abonente iz Vojnika, kjer uprizaritev ni bila možna, v Celje, iz okoliških pohorskih vasi pa v Zreče. S tem bo SLG v Celju nadaljevalo tudi letos.

Okvirni repertoar je za odgovorno predstavo predvideval dramatizacijo Dostojevskega Idiot v režiji gosta Jožeta Babiča, vendar je ta spriču prezahtevnosti s filmom v zadnjem trenutku odpovedal. Tako je gledališki kolegij sklenil uprizoriti prvokrat

na celjskem odru Brechtovega Galilea Galilei, ki ga bo režijsko pripravil Branko Gombač. To edinstveno Brechtovo delo bo prav gotovo trda preizkušnja tako za ansambel kakor za občinstvo — delo namreč kaže velikega znanstvenika v kleščah inkvizicije. Na programu bo nadalje Mihal-kova komedija Robinson in dekleta, to je komedija iz življenja mladih ljudi in njihovih peripetij ob morju, ki jo bo v svojem prevodu in predelavi zrežiral Andrej Hieng; O'Neilova drama Skoraj poet — zgodba iz družinskega življenja; razen tega dve slovenski noviteti iz nagradnega razpisa — Janeza Zmavca Rok in Leja in Stefana Kalinška Ozka špranja.

Posebej za SLG je Matej Bor na novo prevedel poetično delo Shakespeara Richarda II., ki ga bo celjsko gledališče uprizorilo prvokrat v Jugoslaviji.

Okvirni repertoar predvideva še Williamsa Mačko na vroči pločevinasti strehi, Milana Djakovića Ljubezem, Bernarda Shawa Hudicevega učenca, Osbornovega Saljivca, od mladinskih del pa Graya Lepoto in zver.

Od vseh teh del jih bo gledališki kolegij zbral le sedem in ne osem, kolikor jih je bilo na sporedu lani, to pa predvsem zato, ker je želja po predstavah celjskega gledališča velika tako doma kakor zunaj in toliko predstav ansambel s takšnim številom ne zmore.

OD KOD TAK UKREP?

Medtem ko na primer v Mariboru na veliko ustanavljajo srednje in celo visoke šole, nam je v Celju celo večerna srednjetehnična šola nenadoma postala problem. Ni sicer znano, od kod je ta problem potekel, znano je le, da je tu. In ker je tu, se zdi umestno in prav, da se ga dotaknemo.

Sola, o kateri govorimo, je bila ustanovljena na pobudo ljudske univerze in na pobudo potreb, ki so se pokazale — pred tremi leti. Kasneje so jo priključili rednima oddelkoma srednjetehnične šole in ob koncu lanskega leta je imela že pet oddelkov, ki jih je absolviralo 138 slušateljev. Pri tem ne bi bilo potrebno omenjati, da so jo obiskovali ljudje iz produkcije poleg svojega rednega delovnega časa. Če torej tudi pustimo ob strani, da so ne glede na to z uspehom opravljali izpite v Ljubljani, da so pokazali občudovanja vredno voljo in vneto, tedaj šola ne samo, da je upravičila svoj obstoj, marveč je hkrati prav toliko utemeljila svojo družbeno funkcijo.

Do sem je potemtakem vse v skladu z resolucijo, ki poudarja važnost strokovnega kadra in ki daje prednost tistemu strokovnemu kadru, ki je že v praksi. Toda stvari ne ostajajo samo pri tem. Ker smo namreč v Celju ustanovili administrativno šolo, ta šola, razumljivo, potrebuje prostore — kakor jih potrebujejo vse druge šole in potemtakem tudi tehnična šola za odrasle. Na neznano pobudo in brez predhodnega obvestila vodstva večerne srednjetehnične šole pa se bo zdaj, vse tako kaže, v prostore, ki je poprej z njimi razpolagala prizadeta šola, vse vnela nova šola, kar pomeni, da si naj večerna srednjetehnična šola poišče prostore drugje. Zares čuden in nerazumljiv ukrep — ne glede na to, da ne nameravamo podcenjevati potreb po administrativnem kadru, narobe, te potrebe vsekakor so in mi jih vidimo, ampak njih rešitev ni v tem, da naprtimo svoje lastne probleme drugim. Takšno reševanje vsekakor ni demokratsko in tudi ne v duhu z vsemi tistimi načeli, o katerih pri strokovnem izobraževanju govorimo. Ali ni naposled takšna šola del tega strokovnega izobraževanja?

Ce je, o čemer ni nobenega dvoma, tedaj je toliko bolj nerazumljiva okoliščina, da se je ta šola mahoma znašla brez prostorov. Od kod tak ukrep?

Okrajni tehnični servis

Pri celjski delavski univerzi bo v tej sezoni pričel poslovati okrajni tehnični servis. Sredstva zanj je v veliki meri prispevala delavska univerza sama, s tem, da je razbremenila dodatni proračun OLO, ki ga bodo lahko uporabili v te namene. S tem v zvezi je direktor delavske univerze Lojze Selan odgovoril na nekaj vprašanj.

— Od kod pobuda za uvedbo tehničnega servisa?

— Ustanovitev tehničnega servisa je v tesni zvezi z uvedbo avdiovizualnih sredstev v proces vzgoje in izobraževanje. Razvoj industrije in gospodarstva ter vprašanje večje storilnosti dela terja od naše skupnosti vse tiste ukrepe, s katerimi bomo hitreje dvignili splošno raven izobraževanja. S tega stališča predstavlja uvedba raznih tehničnih pripomočkov — filma, radia, magnetofona, televizije — enega izmed bistvenih pogojev za kvalitetnejše in učinkovitejše delo pri izobraževanju delovnih ljudi. Končni uspeh bo prav gotovo v veliki meri odvisen od tega, kako in v kolikšni meri bomo znali vsa ta sredstva vključiti v proces izobraževanja.

V tem je družbeno-politični pomen, ima pa uporaba teh sredstev tudi svoj pedagoški smoter. Ne glede na to, da so avdiovizualna sredstva zanimiva že sama po sebi, manj suhoparna in enolična od katerega dolgovrednega predavanja, pa je njih prednost tudi v tem, da je proces osvaja-

nja znanja znatno hitrejši, globlji in trajnejši. Tudi program ZKJ poudarja, da borba proti primitivizmu in sploh borba za sodobnejšo organizacijo vzgoje in izobraževanja ni možna brez sodobnih tehničnih in kulturnih sredstev.

— Je namen še v čem drugem?

— Spriču ogromnega razmaha izobraževalne dejavnosti delavske univerze danes ni več mogoče, da bi usmerjali delo in nudili pomoč pri izdelovanju in uporabi raznih tehničnih pripomočkov iz republiškega središča. To nalogo morajo prevzeti vse okrajne in občinske delavske univerze, ki naj bi v svojih prosvetno-propagandnih servisih zbrale vsa sodobna sredstva, jih sistematično uporabljale pri svojem lastnem delu, obenem pa nudile pomoč šolam in ostalim ustanovam, ki se ukvarjajo z izobraževanjem odraslih.

— Kakšne bodo predvsem naloge tehničnega servisa?

— Vsestranske. Ta bo moral srkbeti za pravilno ravnanje z

vsemi sredstvi, moral jih bo sprosti dopolnjevati z aktualnim gradivom (s filmi, diafilmi). Razen tega bo moral usposabljal lastno osebje v pravilnem ravnanju z vsemi pripomočki. Imel pa bo tudi propagandni značaj — da bo priporočal ta sredstva ustanovam, organizacijam in posameznikom. Sodeloval bo z republiškimi in okrajnimi sredstvi z namenom stalnega izpopolnjevanja; nudil bo pomoč tudi oddelkom za odrasle pri rednih šolah in rednim šolam. Nalog in potreb je toliko, da bo treba temeljitega dela pri organizaciji servisa, hkrati pa misliti na to, da bi podobne servise ustanovili tudi v bolj razvityh občinskih središčih.

Po dežju na ulici

Zapoznalo pleskanje

Pleskarska obrt je v Celju tako zaposlena, da je gimnazija prišla na vrsto šole v teh dneh, pred pričetkom pouka. Po hodnikih je vse v neredu, pleskarji pa pleskajo z veliko naglico. Gre najbrž za to, da bi bili prostori pravočasno prepletkani in suhi, da dijakom ne bi bilo treba vdihavati značilnega apnenega duha.

NOVI ŠOLI

V šolstanski občini pridno gradijo osnovno šolo v Belih vodah. Stavbo s štirimi učilnicami bodo odprli januarja prihodnjega leta. Te dni pa so zaključili tudi prostor za novo osemletno šolo v Smartnem ob Paki. Zanj bodo porabili 54 milijonov dinarjev. Letos jo nameravajo zgraditi do tretje faze. Tamkajšnji prebivalci bodo za šolo prispevali okoli tri milijone dinarjev v samopri-spevku.

Seminar na Učiteljskišči ZAKLJUČEN

Na celjskem učiteljskišču so v torek dopoldne zaključili petindvajsetdnevni seminar, ki ga je za profesorje francoskega in ruskega jezika organiziral sindikat prosvetnih delavcev v Beogradu skupaj z oddelkom za tuje jezike. Seminar, ki se ga je udeležilo 94 profesorjev iz vse države, je bil namenjen študijskemu izpopolnjevanju obeh jezikov, zlasti konverzaciji, hkrati pa tudi ekskurzijam, ki so jih seminaristi prirejali v popoldanskem času. Udeleženci so si ogledali nekatere turistične kraje v našem okraju, pri čemer so bili zlasti navdušeni nad novim Velenjem, Logarsko dolino, Dobrno in drugim.

Seminar je vodil univerzitetni docent zagrebške univerze dr. Pavlovič, poleg njega pa še trije francoski profesorji in dva lektorja ruskega jezika.

Marina, Marina

(v tri četrtinskem taktu)

Znamenite lajne dunajskega Pratra še niso nič v primeri z Marino.

Marina je navsezadnje lahko ženska, lajne pa so mrtva stvar.

Ce bi bilo mogoče spremeniti mehanizem teh lajn, uglasili bi ga na Marino, zakaj Marina je kakor rojena za to, da lajne z njo ne bi ničesar izgubile.

Marina dokazuje, da se tudi ptiči lahko naučijo popevke.

Ce bi v šolah šli vsi predmeti učencem in dijakom tako lahko kakor jim gre Marina, bi bili vsi odličnjaki (razen seveda tisti, ki nimajo posluha).

Marina govori tudi o tem, da osladni popevki ni mogoče prevesti v jezik, ki ne bi bil še osladnejši, hkrati pa tudi o tem, da najbrž sploh ne bo šla v pozabo, saj pravi: O, NE, NE, NE, NE, NE.

Zakaj wuna?

Reklamni napisi po nekaterih naših izložbah so vse drugačni prej kakor slovenski. Človek bi rekel celo, da so proizvedli nepismenosti in da bi bilo nemara koristno, če bi za tiste, ki jih proizvajajo, priredili večih kak tečaj, v katerem bi jih poučili na primer, da je zelo nesmiselno, če »globoko znižujemo cene«, če imamo »na zalogi vseh vrst blaga« in tako dalje, če naposled jugoslovansko vuno spreminjamo v wuno.

Ta čista wuna dela namreč trgovini Volni zelo slabo reklamo, saj kaže prvic, na artikel, ki pod takšno črkovno označbo sploh ne eksistira, in drugič na kratkournu ekstravaganco tistega, ki si jo je izmislil. Če gre navsezadnje za neko srbsko vuno, ostaja še vedno vprašanje, kaj ima tu opraviti dvojni v — po tej logiki se upravičeno sprašujemo tudi, zakaj se volna ne piše recimo z dvema l ali dvema a.

Vsekakor reklamam navkljub domnevamo, da je jezik stvar kulture in da je potemtakem docela nekulturno, če ga imenitnosti na ljubo spreminjamo, mu dodajamo kakšne nepotrebne priviske ali pa mu kaj odvzemamo. Naj bo tak, kakršen je, toda ne tak, kakršnega gledamo po nekaterih izložbah!

Dinamit v Savinjsčanu

Februarskega popoldneva 1940. leta je sopihal »Savinjsčan« proti Velenju. Evropa je bila takrat že v vojni. Po smodniku je dišalo tudi v Savinjski dolini. Zandar Franc, ki je tiste dni za dobro delo dobil še eno zvezdico in postal podnarednik, je okorno obračal glavo na hodniku in se samozavestno smehljal novim priistkom. Rejen in že na prvi pogled precej omejen ni dosti premišljeval. Vesel je bil, da so ga v žandarmeriji čislali kot dobrega in vestnega človeka; posebno nevarnost za državo je videl v študentarji. Vsa-kega drugega je sumil, da je komunist. Ta dan je imel ravno zaradi tega dosti dela. Ze v Celju je opazil, da je v vlak stopilo precej študentov. Popravil si je pas, zapel visoki žandarški ovratnik in uradno zategnil obraz, ki pa ni kaj prida podprl njegove že tako malo izrazite podobne. Odločil se je, da bo danes legitimiral potnike, posebno strogo pa je pregledal sumljive visokošolce. Prav žal mu je bilo, da v vlakcu ni našel nobenega brez legiti-

macije. Postal je na hodniku. Mimogrede je opazil, kako nekdo daje zavojček sopotniku. Bil je znan študent, o katerem je šel glas po deželi, da je komunist. Zapomnil si je kmeta, ki je sprejel paket in na prvi postaji je znova prišel v kupe in se zanimal za vse: kam potuje, od kod prihaja in komu nosi zavojček. Kmeta je poklical na hodnik, mu odvzel zavojček in ga potem zaprl v stranišče. Nadve previdno je razvil paket. Obilnil je vsebino in ugotovil, da je v paketu dinamit. Franc je bil vendar na fronti v stari Avstriji in je vedel, kakšen okus ima dinamit. Iz velenjske postaje je telefoniral v Mislino in naročil žandarmeriskemu komandirju, naj pride na postajo, da mu bo izročil važen paket in seveda tudi prinašalec.

Podnaredniku Francu se je zdelo pot do Mislina neskončno dolga. Danes je imel srečo. Odkritje dinamita v »Savinjsčanu« ni bila lahka stvar. Ali ga bodo pohvalili? Mogoče bo prišel še v časopis. Razmišljal je, če ima do-

ma kakšno fotografijo, ki bi jo dal reporterjem. Tudi tretja zvezdica mu ne uide!

Pohorski kmet vsega tega ni razumel. Ce ga je študent prosil, naj zavojček preda njegovemu dekletu v Mislino, vendar ni napravil nič. hudega. Zato mora sedeti v stranišču in mogoče mu bo do obesili še tiste. Vedel je, da je žandar čuvar oblasti in je zato pač bolj razmišljal kot govoril. Vedel je tudi, da žandarji kaj radi uporabljajo puškina kopita.

Vlak je z veliko mujo pri-sopihal skozi mislinjski predor na postajo. Komandir je nervozno menal. Tudi njemu je že dišalo po dinamitu.

Zavore so zacvilile in iz vlaka je stopil žandar Franc. Držal je previdno zavojček v rokah. Za njim je šel ves bled kmet. Komandir je bil doma nekje na jugu. V naglici je odprl zavojček. Pogledal je najprej vsebino, potem pa Franca. Franc ni utegnil odprti ust, ko ga je komandir nahrulil, če je že kdaj videl ratluk. Ratluk je turška slaščica.

Zandar Franc je od tega dne še bolj vestno legiti-miral ljudi, študentov pa živih ni mogel več videti. V.V.

Iz življenja na naši vasi

Akcijski program kmetijske proizvodnje

(Nadaljevanje s 1. strani)

Lanskoletno proizvodno sodelovanje je dalo v glavnem pozitivne rezultate. Hektarski donosi v kooperacijski proizvodnji so mnogo večji. Pokazalo se je, da je ustrezna agrotehnika izredno močno vplivala na visoke donose v žitih, predvsem v italijanskih pšenicah, saj je letošnji pridelek v kooperaciji za 20–25% večji od lanskoletnega. Izredno pomembni rezultati so doseženi v proizvodnem sodelovanju krme, tako na travnikih, deteljstvih, kakor tudi pri silažni koruzi. Če je torej dala kooperacija dobre proizvodne rezultate in če ima v celoti svojo ekonomsko osnovo, saj je čisti dohodek v takem načinu proizvodnje za proizvajalca mnogo večji, kakor brez kooperacije, potem ni nobenega dvoma več, da je sodelovanje zadruga — kmet je proizvodnega in gospodarskega stališča važno in pravzaprav pogoj za nadaljnji in čim hitrejši razvoj kmetijske proizvodnje in končno tudi višjega življenjskega standarda na naši vasi. Kmeti proizvajalci torej lahko pričakujejo večje dohodeke in od večje in kvalitetnejše proizvodnje.

V KOOPERACIJO VKLJUČITI ČIM VEČ KMETIJ

Posebna značilnost akcijskega programa kmetijske proizvodnje za leto 1969–71 je tudi v tem, da naj bi vključili v kooperacijsko proizvodnjo čim več kmetij z vso obdelovalno zemljo v cilju čim večje proizvodnje krme. Tako bi lahko vključili v kooperacijo tudi vsi živinorejski proizvodnjo. Namen kompleksne kooperacije je, da posamezni kmetovalci postanejo specializirani tržni proizvajalci, zlasti za pitanje živine in prašičev. Iz tega sledi, da je treba razširiti kooperacijo predvsem na dva načina. Prvo, kjerkoli so pogoj, naj bi vključili v organizirano proizvodnjo vso obdelovalno zemljo posameznih kmetij, in drugo, potrebno bi bilo povečati število takih kooperantov, ki bodo bili v kooperacijo z vso zemljo. S tem seveda ni rečeno, da se ne dopušča tudi možnost vključevanja posameznih parcel v kooperacijo. Kompleksna kooperacija naj bi zajela na področju posameznih občin tiste okoliš, v katerih so dani vsi prirodni in tehnični pogoji za gojitve kultur, ki so predvidene po razpisu, in ki imajo tržni značaj. Posebej velja za vse hmeljarje okoliš, torej za ves hmeljarje, da bi naj v bodoče z vso svojo zemljo sodelovali v zadrugi.

Kjer ni pogojev za kompleksno kooperacijo zaradi kisle zemlje,

hribovitih leg itd., bi morale zadruge stremeti, da tamkajšnjim kmetovalcem pomagajo izboljševati proizvodnjo z ustrezno agrotehniko. To pomeni, da bi tudi na višinskih kmetijah morali koristiti minimalne agrotehnične ukrepe, ki so možni, od gnojenja z umetnimi gnojili, eventualna košnja itd.

SPECIALIZACIJA V PROIZVODNJI JE ZELO POTREBNA

Po podatkih popisa imamo povprečno v okraju nekaj več kot eno glavo goveje živine na 1 ha obdelovalne zemlje. To pomeni, da smo že ustvarili pogoje za hitrejši razvoj živinoreje, posebno se, če upoštevamo, da je notranja struktura goveje živine izredno zadovoljiva. Zato bo specializacija v proizvodnji zelo pomembna. Specializacija zasebnih kmetijskih gospodarstev pomeni, da se v posameznih okoliših kmetijskih zadrug vključijo v kooperacijo vsi tisti napredni kmetovalci, ki svojo proizvodnjo že danes specializirajo v določeno tržno smer, bodisi v živinorejo, hmelj, črni ribez ali sadjarstvo. Takim naprednim kmetovalcem je treba s kooperacijsko proizvodnjo omogočiti, da ostanejo izrazi tržni pridelovalci, ki nastopajo z večjimi količinami svojih proizvodov na tržišču kmetijske zadruge.

NA BOLJŠEM BO TISTI, KI BO SKLENIL Z ZADRUGO POGODBO

Občinski ljudski odbori bodo na osnovi zveznega zakona o izkoriščanju kmetijskih zemljišč v prihodnjih dneh izdali tudi odloke o uporabi minimalnih agrotehničnih ukrepov pri obdelavi travnikov, setvi pšenice, sajenju krompirja, ribeza itd. Po teh odlokih bodo kmetovalci posameznih področij zavezani uporabljati določene količine umetnih gnojil, sortnih semen, zaščitnih sredstev itd. Določeno bo tudi, za katere delovne operacije morajo kmetovalci uporabljati stroje. Taki ukrepi so potrebni glede na to, da vsi kmetovalci doslej niso zemljo obdelovali kot skrbni gospodarji, zlasti pa so uporabljali premalo umetnih in naravnih gnojil. Tisti kmetovalci, ki bodo sklenili z zadrugo pogodbo, bodo prejeli umetna gnojila, zaščitna sredstva in strojne storitve v glavnem po dosežanih cenah od zadruge. Zadruga bo sicer računala del akumulacije, to je del čistega dohodka, ki se ustvarja v

organizirani proizvodnji. Vsi tisti, ki ne bodo sklenili z zadrugo kooperacijske pogodbe, pa bodo morali plačevati umetna gnojila, zaščitna sredstva in strojne storitve po ceni, kakor velja za kooperante, vendar zvišani za del akumulacije in del zasluzka zadruge. Zato je priporočljivo, da vsi kmetovalci čim prej sklenejo z zadrugo kooperacijsko pogodbo, ker bodo plačevali usluge in gnojila po dosti nižji ceni. Po izdaji že omenjenih odlokov o agrotehničnem minimumu pa bo skoraj vsak zavezan uporabljati določene količine umetnih gnojil, zaščitnih sredstev, strojnih uslug itd. V jeseni in v prihodnjem letu bo torej finančno mnogo na boljšem tisti, ki bo sklenil z zadrugo kooperacijsko pogodbo.

Končno naj omenim še to, da bi morala za izvršitev plana v živinoreji vsaka povprečna kmetija v prihodnjem letu spiti za trg najmanj 2 do 4 pitana teleta oziroma goveda. Nekateri se bodo seveda usmerili za svinjerejo. Le-ti pa bi morali dati na trg večje količine mesnatih svinj. Zato naj bi se kmetovalci čimprej pogovorili z zadrugo o proizvodnji za jesen in spomlad.

Franc Lubej

Prepovedano kopanje

Precej so se začudili prebivalci Blagovne, ko so pred dnevi opazili na ribnikih opozorila, s katerimi je ribiška zadruga iz Celja prepovedala v ribnikih kopanje. Ta ukrep je prizadel predvsem otroke in mladino, ki jim je kopanje eno najljubših razvedril.

Morda je ribiška zadruga s to prepovedjo hotela preprečiti prepovedan ribolov. Vendar je bilo tega tako malo, da prebivalci ne morejo razumeti, zakaj so prepovedali kopanje v vseh štirih ribnikih. Vsaj v enem bi lahko kopanje dovolili.

V. M.

Ženo • dom • družina

Biti gospodinja je nevaren poklic

Neštene statistike so v zadnjih letih pokazale, da se zgodi največ nesreč v gospodinjstvih. Kakor se to sliši precej neverjetno, pa je vseeno res. Pri nas ta odstotek nesreč ni tako visok, saj naša gospodinjstva tudi še niso tako opremljena.

V zapadnih državah so kuhinje opremljene z vsemi modernimi aparati, ki delo v kuhinji močno olajšajo. Brez teh aparatov si sodobne kuhinje že skoraj ne moremo zamisliti in vsaka gospodinja teži za tem, da bi imela v kuhinji vsaj hladilnik, bojler, električno ali plinsko peč in peč na trdo gorivo, poleg tega pa razne mešalce, mlinčke za kavo, vse na električno energijo. Gospodinj-

ski člani, pa bi jim rada pri prici postregla z obedom. V tem trenutku se tudi kaj lahko zgodi, da ostane odprt plin. Butan-plin pa nima vonja niti okusa in je zato za uporabnika smrtno nevaren. Pri zemeljskem plinu, ki ga še posebej v Celju zlahka ulovimo v nos, pa povzroči gospodinja s tem gmotno škodo, saj po nepotrebnem troši plin, ki poleg tega tudi kvarji vso opremo v kuhinji. Prav takšno škodo povzroči gospodinja, če pozabi na vklopljen električni štedilnik. Troši dragoceno električno energijo in krajša življenjsko dobo štedilnika, čigar plošče naj ne bi nikdar gorele prazne. Vklapljen bojler je prav takšna past... Voda, ki se v boilerju pre-

prodajo noben hladilnik, ki se ne odpira tudi iz notranje strani.

Gospodinja pa je večkrat tudi malomarna in prav ta njena malomarnost povzroči nesrečo. Navzlic temu, da ve od svoje zgodnje mladosti, da se z mokro roko ne sme dotakniti nobene stvari, skozi katero teče v tem trenutku električni tok, pa to naredi, ker se ji mudi, ali pa ker se ji zadržnikrat ni nič zgodilo. — Pogosto se gospodinja iz varčnosti lotijo tudi same popravil svojih kuhinjskih aparatov. Ne glede na to, da popravilo ne more imeti trajne vrednosti, če ga opravi nestrokovnjak, pa je vsak nepoznavalec zamotanega sestava aparata v nevarnosti, ko ga popravi, pa tudi pozneje, ko navidez brezhiben aparat spet uporablja.

Otroci ne spadajo v kuhinjo. Zanje je tu vse preveč zanimivosti, ki se jih hočejo dotakniti in se z njimi igrati. Dokler je otrok majhen, pa ga iz kateregakoli razloga moramo imeti prav poleg sebe, dotlej je najpametneje, da ga postavimo v stajico z vsemi njegovimi igračami, stajico pa namestimo v tisti kot, ki je najbolj oddaljen od vročih loncev, stikal, kuhinjskega hladilnika, steklenih kozarcev in drugega. Nekoliko večjim otrokom pa skušajmo predstaviti nevarnost, v katero se stavlja, ko stika okoli štedilnika. Bržkone to dopovedovanje ne bo dosti pomagalo, zato pa moramo dosledne zahtevati, da otrok uboga in se igra na varnem.

V Domu Tončke Čečve se deklice že sedaj spoznavajo s skrivnostmi pa tudi nevarnostmi kuhinje.

več segregre, razvije pri tem tolikšen pritisk na steno, da je nevarnost, da aparat eksplodira. Družinski člani, ki so navajeni vedno tople vode, se lahko pošteno oparijo. — Izmed električnih aparatov naj omenim še hladilnik. V inozemstvu je bilo ogromno nesreč zaradi tega, ker so se hladilniki odpirali le od zunanje strani. Ne vem zakaj, vendar so hladilniki zelo priljubljeno skrivališče otrok. Nešteto primerov je bilo, da so se starši vrnili iz kina in našli svojega otroka v hladilniku, zmrzlega. V Zapadnih Nemčiji zaradi tega ne sme v

Nekatere žene so vedno lepo počesane, kakor da so pravkar stopile izpred ogledala in odložile glavnik ali pa prišle iz frizerskega salona. Zavidamo jim njihove »lase«, ki pa s tem največkrat nimajo toliko opraviti, kakor mislimo. Že res, da so nekateri lasje volnejši in lažje kakor jih počesemo, vendar pa to ni bistveno za izgled naše pričeke.

Ce lasne mnogo krtačimo (vsak dan v vse smeri vsaj četr ure), postanejo volnejši in jih lahko mnogo lepše uredimo. Zlasti za frizure, ki so letos moderne, je važno, da so lasje čimbolj preče-

Največja zadruga na vzhodu

Nekako mehka je pokrajina. Železniški tir jo ostro parajo vzdolž rečice. Vasičica Imeno je ljubka, kot bi se zvrstila hišice na zelenkasti dlan, ki je zaprta proti Sotli. Onkraj proge so raztegnjeni travniki, prepredeni s sveže izkopanimi jarki, ki jih je napravila obsojenska vodna skupnost, da iztrga močvirju plodno dolino. Lična barvasta škatica: taka je imenska železniška postaja, kjer se je pričel živahen promet. Jamasta, rebrasta makadamska cesta vodi skozi vas proti Podčetrtku. Tu so še: šola, upravno poslopje kmetijske zadruge, krajevni urad z ambulanto, lekarna in celo cvetličarna za umetno cvetje. V spodnjem delu pa so naenkrat zrasle nove hišice, vsak čas bo še trgovsko poslopje in železniško postajališče. Simbol Podčetrčka pa predstavlja prav gotovo rumen grad, ki mogočno gnezdi na skali tik nad gornjim trgov.

Pri pšenici na okrog 80 ha smo imeli povprečen donos okrog 37 stotov. Lastnega zemljišča? Tega imamo samo 26 ha; večinoma travnike in krmne posevke. Novosti? Hm, v Imenu bomo prihodnje dni montirali dolgo pričakovani valjni mlin, za katere-

L. R.

Mešetarji, vino in pretep

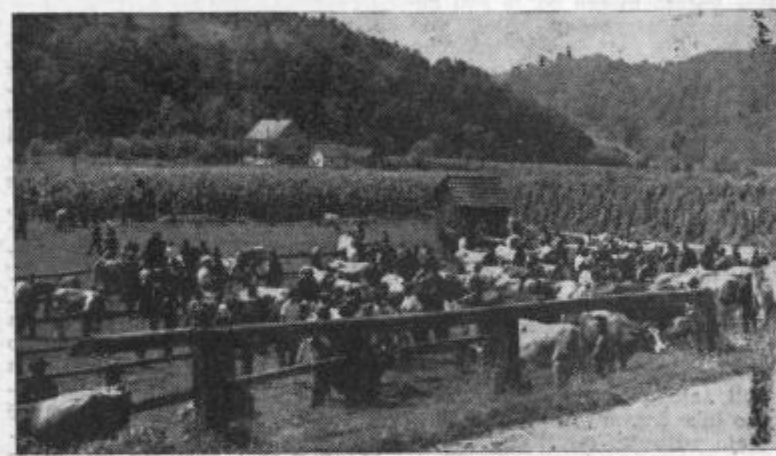
Tradicionalen je že semanj dan na Lovrenčevem v Podčetrtku. Zadnja leta je sicer vrvež nekoliko upadel, letos pa je semenj spet oživel, čeprav še zdaleka ne tako, kot nekoč, ko so se zvrstili po vsej vasi kramarji s stojnicami, kjer so prodajali čevlje, srajce, piškote, metle in lonce. Topot sta razpostavila robo samo lončarja in čebularke iz Ptujkega polja. Nekoliko več je bilo živine na sejmšču, kjer je bilo najbolj živahno.

Upravnik kmetijske zadruge Jože Petan je hitro izbral med najboljšimi simendolci in pomurci, otipaval zalita bedra in nazadnje najboljšo mlado govedo kupil za svoje pitališče. Cene so se sukale od 170 do 200 din, vendar so nekateri tudi za slabše blago zahtevali visoko ceno.

Vse bi se steklo v prijetno, če ne bi kupčijam botrovali mešetarji in vino. Na-

zadnje se še sosedu, ki sta prijatelja, nista več poznala. Usekal ga je dvakrat s pestjo po licu, da mu je takoj zabuhlo in pomoderlo oko. Besed niso izbirali: ta je drugemu preklel očeta, tretji je spet žalil s smrkavcem, pa so se vročnice glave vse pomešale. Dvignili so pesti, grabili planke in nazadnje potegnili celo nože. Mrtvih k sreči ni bilo, pač pa so nekaterim malo »prezračili« krti, kot je nek udeleženec pretepa naslednji dan izjavil.

Morda bi bilo bolje, da bi odvečno silo, ki jih je razganjala, uporabili drugje? Cesta je potrebna popravila, ograja ob potočku, ki se vije ob cesti skozi Podčetrtek, je obrasla s koprivami. Vodo vod bi potrebovali, toda sam se ne bo zasejal? Videti je, da je dosti prilik, kjer bi bila potrebna energija in skupen nastop, najmanj pa na sejmu.

Široka krila še naprej?

Italijanski modni kreatorji so te dni v Firenci prikazali svoje najnovejše »umetnine«. Preko sto modelov so si ogledale petične in radovedne ženske, preko sto manekenk in petični in radovedni moški. In posebnosti? Skoraj da jih ni bilo. Prikazali so tri vrste ženskih oblek: za ulico, šport in večerne obleke.

Od oblek za »dan« so najbolj ugajale tipične italijanske linije — široka krila. V izbiri vzorcev pa so tokrat Italijani prekosili sami sebe. Pa še nekaj smo lahko opazili, da italijanska tekstilna industrija dela dejansko po željah in zahtevah trga, ki se pa z »modo« seveda spreminjajo.

Sportni modeli so razen enega ali dveh vse preveč »disali« na mondenstvo in niso posebno navdušili, razen nekaj športnih kostimov, ki so jih tudi prikazali. Razne kopije oblačil srednjeveških pačev in podobno pa so izpadle kot vložek namesto odmo-

rov. Se najbolj zanimiv je bil del, ko so prikazali večerne in plesne obleke. Tu so hoteli zadostiti premožnim in manj premožnim kupcem. Od najdražjih in najbolj kompliciranih oblek do preproštih a zato nič manj okusnih so prikazali. Tudi v tej skupini so prevladovala obleke s širokimi krili. Bilo je sicer nekaj ozkih, priljubljenih se večernih oblek, a še te so imele po vzorcu širokih tenčico. Največje presenečenje pa je, da globokih dekoltejev ni bilo. To je še en dokaz, da ne drži izreka, »dekolte dela ženskega obleka«. Saj končno moramo priznati, da so modeli v Firenci bili v glavnem tudi brez teh okusni.

Pričeska delj, ko za pet minut

Nekatere žene so vedno lepo počesane, kakor da so pravkar stopile izpred ogledala in odložile glavnik ali pa prišle iz frizerskega salona. Zavidamo jim njihove »lase«, ki pa s tem največkrat nimajo toliko opraviti, kakor mislimo. Že res, da so nekateri lasje volnejši in lažje kakor jih počesemo, vendar pa to ni bistveno za izgled naše pričeke.

Ce lasne mnogo krtačimo (vsak dan v vse smeri vsaj četr ure), postanejo volnejši in jih lahko mnogo lepše uredimo. Zlasti za frizure, ki so letos moderne, je važno, da so lasje čimbolj preče-

sani, da stoji rahlo in visoko nad čelom. Prav zaradi tega se je v zadnjem letu uveljavil način krtačenja las nad čelom od znotraj navzdol.

Ko si pričesko že uredimo, naj vsaka žena seže po koristni pridobitvi zadnjih let, laku za lase. Koristi nam predvsem pri mehkih in kratkih laseh, ki jih za nekaj časa prisili, da ostanejo na mestu, ki smo jim ga določile. Pri nekaterih laseh obdrži lak še nekaj dni, posebno, če z lakom navlažimo glavnik vselej preden se počesemo.

MOPED - COLIBRI-04

444.300,- din
plus provaz in
obč. prov. davek

EUREC

„Atomske toplice“ danes in...

NA V. JUBILEJNEM ZLETU TABORNIKOV

Pod kopališčem pojmujejo v sodobnem času neke vrste betonski bazen z olimpijskimi dimenzijami, kabinami za preoblačenje in neobhodno blagajničarko. Na plaži vidimo atletsko zaobljene mladeniče in dekleta v bikinijah. V kolikor je sodobno kopališče povrhu še zdravilišče, so zraven tudi kot nenadomestljivi rekviziti bitja v belih haljah, večkrat celo ljubka, in lenivo debeluzaste štiridesetletnice s težko prebavo, revmatični vojni veterani in podobno.

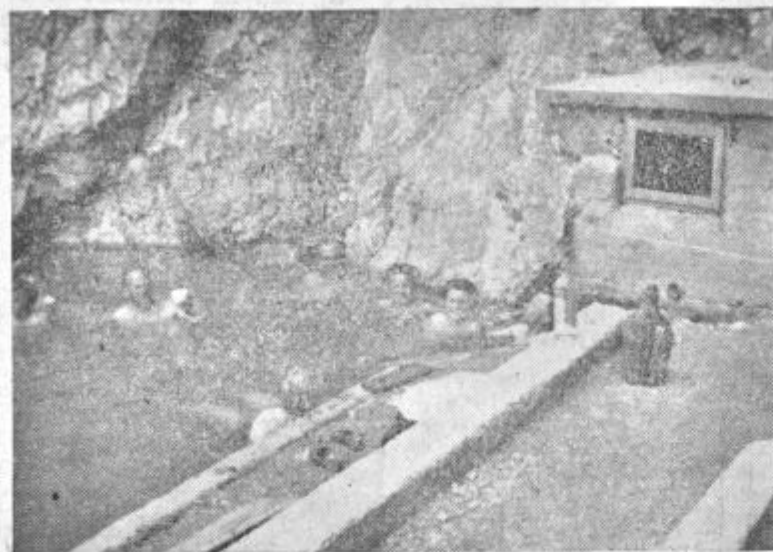
Oni dan pa sem obiskal kopališče, ki ni kopališče, in zdravilišče, ki ni zdravilišče, ker ima samo nekaj elementov od obojega. Edino ime je skoraj senzacionalno: »Atomske toplice« pri Podčetrtku.

Pred leti so razburkale javnost, potem so utihnil glasovi o množičnem obisku in »lurdskih« učinkih. Letos pa sem našel pod sivo skalo na miniaturni betonski bazenček, v katerem se je na delavnici dan namakalo skoraj petdeset kopalcev hkrati. Namesto zaporednih kabin, ki so običajno v kopališčih, sem opazil pošotor, sešit iz vreč, v katerih je nekoč bila moka ameriške pomoči za otroke.

Pod košato buko pa je stal rumenkasti Mercedes M-EC 262. Okolje niti ni preveč napadeno. Voda je prijetno mlačna, v bližini teče hladnejša Sotla, navkreber se razgrinjajo gozdovi, na vrhu je mogočen rumen podčetrtski grad, a pravkar je po dolini zdrsula obšotelska proga, po kateri že redno dirja motorni vlak. Skoraj dve leti je ob Sotli ropotalo, da kaj, ko so brneli težki gradbeni stroji, zdaj pa je spet tihi, idiličen mir. Zaradi tega ne bi bilo čudno, če bi si kdo zaželel penzionistovskega mira, ki ga je okrog Podčetrtskega jezera. Toda ljudje v topli, »atomske« vodi pod sivo pečino in v črnem močvirnem blatu iščejo zdravje, mrzlično, vztrajno, z velikim zaupanjem, ki je naravnost nenavaden.

Samo nekaj dobesednih stavkov citiram iz beležnice. »Zaradi krčnih žil nisem mogla hoditi. Tri tedne sem tu, hodim in se že vozim s kolesom.« (Petnajstletna Kodrova iz Ptuj). »Tretjič sem tu. Prebrodil sem že okrog 20 to-

plic zaradi težke revme, toda edino tu sem se prerodil.« (Uljaki iz Zagreba). »Ze šestnajst let bojujem in sem v zimski dobi skoraj negibljiv, a zdaj se že po nekaj dneh počutim dosti boljše.«

»Atomske toplice« pri Podčetrtku: vir zdravja ali škandal v današnjih dneh?

(Duganjič iz Komine, Dalmacija). »Cetrlič sem tu. Zdravim revmo in ekcem. Pomagalo mi je in — upam — popolnoma bom ozdravel.« (Jensterlova iz Koroške Bele). »Pred štirimi leti sem si zdravil revmatizem, zdaj si odpravljam želodčni katar. Voda je zdravilna, naj poreče kdor koli, karkoli hoče.« (Tušar iz Podlabin na Istri). In naj dodam še mneneje kopalca iz Mercedes M-EC 262: »Sem iz zdravniške stroke. Rečem samo, da še nikoli nisem tako dobro spal, kot spim zdaj po kopelih v tej vodi. Povedati vam moram, da ne smemo gledati samo na radioaktivnost, temveč moramo upoštevati še »spurelemente«, kot pravimo mi, ki še medicinsko niti ni dognan. Voda ima določeno učinkovitost, to je izven dvoma.«

Kaj naj porečemo o tem? Kljub nehipotetičnim pogojem najdejo nekateri zadoščenje in baže tudi zdravje. Skoraj senzacionalno so pripovedi o dveh bolnikih,

ki sta si prav s to vodo odpravila rakasta obolenja. Ljudje zapajo skromni mlačni mlaki, v katero se tišči, čeprav je večkrat prav neukusno motna. Trdno verujejo, da bodo našli zdrav-

je v črnem močvirnem blatu, s katerim se prav grdo mažejo. Olajšanje je vsekakor tu, pa naj bo to zaradi dejanske učinkovitosti vode in blatnih kopeli ali pa zaradi vztrajnega prepričanja, ki odpravlja psihične zapore in prekrvaža zavest. Morda bo jutri Obsotelje resnično dobilo čedno toplo kopališče, če že ne zdravilišče? Vendar bi pa že v današnjih prilikah morali nekaj pokreniti: dokončno ugotoviti učinkovitost vode in jo opredeliti z ozirom na obolenja ali pa dokončno utemeljiti nasprotno in odpraviti večkrat že škandalozno neprimerno kopanje. Vlak dirja skozi Obsotelje, tam blizu Podčetrtskega potnika zagledajo nepričakovano idilo: na pol oblečene debele in suhe, lisate od črnega blata, z vrsto pletenk, ki jih pojnijo s toplo vodo, ker jo tudi pijejo. Kaj je to?

V Laškem se člani turističnega društva pritožujejo, da jim parki kljub trudu ne uspevajo tako, kot bi želeli. Najbolj jih boli, da otroci sproti uničujejo zgrajeno in popravljeno. Najhuje pa je, da se to dogaja celo v prisotnosti staršev, ki bi končno morali otrokom pojasniti, da s teptanjem cvetličnih gred delajo škodo.

V nedeljo se je končal V. jubilejni zlet tabornikov Slovenije, ki je bil v Lescah. Na zletu je sodelovalo okrog 1500 tabornikov iz vse Slovenije, zletu pa so prisostvovali tudi taborniki iz rodu Modrega vala iz Trsta, Brdžani iz Črne gore in taborniki drugih republik. Letošnji zlet je bil organiziran v počastitev desete obletnice ustanovitve Zveze tabornikov Slovenije.

Zleta so se udeležili tudi celjski taborniki, ki so se tokrat izkazali po množičnosti, saj so od vseh okrajnih starejšinstev dali največ udeležencev — 202. Nekoliko slabše so se odrezali v tekmovalstvu, saj so v razmeroma močni konkurenci osvojili četrto mesto z 228,61 točke za Koprmo, Novim mestom in Ljubljano.

Na tabornem prostoru je bilo več naselij, ki so v njih bivali taborniki: naselje Triglav, Begunje, Storič, Jelovica in Rašica. Bilo je okrog 470 šotorov. Posebnost letošnjega zleta, ki je prvič trajal teden dni, so bili taborni ognji, ki so jih organizirali po vseh naseljih. Nepozabni, nadvse uspešni so bili taborni ognji pod geslom »Gorenjska v borbi in izgradnji«, ob katerih so borci pripovedovali o borbah ter osvobodilnem gibanju na Gorenjskem. Pri ognjih »Pokaži, kaj znaš!« je prišla do izraza tudi kulturno-zabavna dejavnost med taborniki. Hodili so tudi na izlete. Tako so obiskali Bled, Vrbo, Vintgar, ne-

Laščani premalo pazijo na parke

V Laškem se člani turističnega društva pritožujejo, da jim parki kljub trudu ne uspevajo tako, kot bi želeli. Najbolj jih boli, da otroci sproti uničujejo zgrajeno in popravljeno. Najhuje pa je, da se to dogaja celo v prisotnosti staršev, ki bi končno morali otrokom pojasniti, da s teptanjem cvetličnih gred delajo škodo.

RESNICA BREZ ILUZIJ

NEKAJ RESNIČNIH Z OBSOTELJSKE PROGE

Danes vse bolj potujemo. Pa ne morda v Rim na olimpiado, temveč kar doma naokrog. Avtobusov je tudi vedno več na cestah. Sam skoraj vsaj tedensko po dvakrat sedim v tem ali onem avtobusu. Avtobusi so zeleni, modri, rdeči in pisani, toda vsi vsekar polni, naravnost natpani. V hmeljski sezoni pa sploh. Iz Obsotelja, odkoder se brhke Zagorje s košarami odpravljajo na obiranje v Savinjsko dolino, je taka gneča, da doživljamo pravo parno kopel, skoraj boljše, kot je tista v »atomskih toplicah«. Mislim sem, da bo motorni obsoteljski vlak, na katerega so zadnje čase Obsoteljčani kar prevzeli ponosni, premočno konkuriral avtobusu, pa je kar pri starem. Oba sta polna; v avtobusu sem stal na desni nogi, na vlaku pa na levi,

lahko obračunavali petdinarske vrednosti. Zato so zaokroževali, seveda, samo navzgor; pa ne vem, morda zaradi navdušenja nad trisulskimi junaki, med katerimi je tudi celjski rojak.

V avtobusu pa tudi ni bilo puisto. Nisem se dobro ogledal, da bi lahko trdil, če so imeli radijski aparat v avtobusu ali ne, toda pogrešali ga nisem. Rečem vam, nekakšen kvintet in oktet je izvajal tako vokalno glasbo, da ji ni bilo para. Vmes pa je kateri poklical še kakšnega »hudiča« ali pa »krucifiksa« na pomoč, da je potem še bolj zaorilo.

Tam nekje pa se je stlačil v voz še prometni kontrolor z zlatim trakom za kapo. Skoraj v hipu je nastala nekakšna svečana tišina, pa kar nisem mogel verjeti, da bi državljanji imeli tako glo-

kateri pa so se povzpeli celo na Triglav. V Begunjah so si ogledali mučilnico in muzej NOB, v Dragi pa je nekaj nad 500 tabornikov prisostvovalo majhni slovesnosti ob grobovih padlih borcev. Za razvedrilo, pa tudi za poročanje najnovejših dnevnih novic, je skrbel med drugim »radio Jelovica«, med zletom pa je izhajal tudi dnevnik »Zletni vestnik«.

V okviru zleta so organizirali tudi zborovanja starejših tabornikov Jugoslavije. Pomenili so se o delu z mladimi taborniki, o odpuščanju tabornikov starejših nad 18 let, o samoupravljanju v taborniški organizaciji itd.

Svojim, nekoliko starejšim vrstnikom, so se v petek pridružili še najmlajši taborniki — Medvedki in Čebelice, ki so se pomerili med seboj v premagovanju ovir, postavljanju šotorov, kurjenju ognjev ter orientacijskem teku. Čebelice iz Celja so bile za Novim mestom in Koprmo tretje. Lega letošnjega zletnega prostora, ki je s svojim naravnim okoljem eden najlepših tabornih prostorov sploh, je med taborniki porodila željo, da bi po-

stal zletni prostor tudi v bodoče središče ne samo slovenskim, ampak tudi vsem jugoslovanskim tabornikom.

Letošnji, peti jubilejni zlet slovenskih tabornikov je zdaj končan. Mladi taborniki so se vrnili domov in nekaterim se bilo nekaj dni kar premalo; ni jim bilo žal časa, ki so ga preživeli na taborjenju. Nekateri so bili tam že mesec dni, vsem pa bodo ostali ti dnevi v lepem spominu. Maršikoga je ponoči presenetil napad na tabor, poveslil se je ob tabornem ognju, kjer je skupaj s tovariši zapel nekaj pesmi itd. Večina pa se je zaobljubila, da bodo prišli tudi na vse zlete v naslednjih letih.

Kronika nesreč

TRAKTOR SE JE PREVRNIL

Leopold Struklec iz Kristanvrha pri Podplatu je s traktorjem vozil hmelj. Traktor se je prevrnil in Struklec je pri padcu zlomil ključnico.

S KOLESOM JE PADEL

pod vrpečni voz Vlado Rezar iz Ljubne. Obledel je nezavesten s poškodovano glavo.

NESRECA PRI DELU

Pri delu v Cinkarni je stroj poškodval roko delavca Rudija Mraz.

NEPREVIDNOST

Stirarjalstetnik Stanko Hočevar s Tebarske ceste je po nesreči porinil rako v vreli kastran. Pred sabo je namnil dve posodi. V eni je bil pesek, drugi pa kastran. Pri nesreči je dobil težke opekline po roki.

NESREČNI PADCI

Osemletna Olga Križmaj iz Rogaske Slatine je v Dobrni padla s kolesa in resilo slanozreznico. Pri padcu si je težko poškodovala desno nogo. — Marija Javorek iz Podreke je padla po stopnicah in si poškodovala nogo. — Pri padcu s kolesom si je poškodoval roko in nogo Hinko Arčan iz Miklošičeve ulice. — V Straski gorci pri Prevorju sta padla s kolesa Anton Vodeb in njegova žena Amalija Vodeb. Mož si je zlomil nogo, ona pa sta dobeli notranje poškodbe. — Z drevesa je padla Kristina Tepez iz Rustnice pri Humu ob Sotli. Zlomila si je roko.

S SVETA STA HOTELA

Franc Vovk iz Podvrha pri Braslovcih si je iz neznanega vzroka prerazvil žile na roki. — Jože Muzlovč iz Zidanske ulice se je hotel obesiti. Oba so pravčasno rešili in ju prepeljali v bolnišnico.

Gibanje prebivalstva

V času od 15. do 20. avgusta 1964 je bilo rojenih: 22 dečkov in 28 deklic.

Poročili so se:

Anton Mlakar, zidar iz Zg. Hudinje in Stefanija Pavlin, delavka iz Celja. Bogdan Bosio, študent iz Lesinje in Avgustina Cernak, učiteljica iz Trčice. Janez Cencelj, delavec in Justina Podjavorska, natakarica, oba iz Celja. Jožef Ulejš, predmetna učiteljica, oba iz Celja. Marijan Kompolšek, strojni ključavničar in Pečovja in Herta Novak, strojeopiska iz Kompol. Alojz Podpečan, rudar iz Lekevine in Gabrijela Kusar, kuharica iz Fritanija. Jakob Artiga, delavec in Friderika Jovšek, delavka, oba iz Celja. Branko Golc, domehnik in Ljudmila Gorjup, administratorka, oba iz Celja. Anto Topič, uslužbenec iz Zenice in Mena Peklar, medicinska sestra iz Celja. Salobir dr. Karol, veterinar iz Ljubljane in Franciška Zvar, učiteljica v Dobli. Ivan Vodopivec, šofer iz Bukovžaka in Franciška Jug, učiteljica v Kladji. Martin Pircnik, urar in Gileza. Tovornik, urarska pomočnica, oba iz Celja. Bogomir Podgoršek, delavec iz Ostrožnega in Franciška Mohorič, gospodinjica pomočnica iz Celja. Ivan Lahner, uslužbenec in Ana Cretnik, skladničnik, oba iz Rogaske Slatine.

Umrli:

Martina Bombek, ključavničar iz Nove Dobrovo, star 28 let. Marija Garnuš, prevzitarica iz Vrha p. Slovenj Gradec, stara 65 let. Franc Zilnik, otrok iz Kaplje vas, star 6 let. Anton Trautnik, star 5 let iz Nizke p. Rečici, star 61 let. Justina Radolf, upokojenka iz Podvrha, stara 54 let. Marija Lukac, gospodinja iz Celja, stara 74 let. Zofija Jurč, gospodinja iz Ljubljane, stara 55 let. Janez Zupanc, upokojenec iz Sentjurja, star 67 let. Jože Zamadič, delavec iz Celja, star 59 let. Edvard Zabukovnik, delavec iz Podgore, star 35 let. Jožef Jankovič, upokojenec iz Trčice, star 67 let. Maksimilijan Kaš, gostilničar iz Arclina, star 49 let. Franc Glinšek, upokojenec iz Celja, star 61 let. Ivan Vizjak, upokojenec iz Loznice p. Celja, star 93 let.

Celjski trg

Krompir 20-26 (26-30), čebula 40 (70), česen 100-120 (150-200), visok fižol v stroju 40 (50-60), solata (50-100), spinacea (100-150), ohrovt 25 (30-40), peterilj 100 (60-100), zelena (100), koleraba (30), pesa 25-40 (30-40), korenčje 30-32 (50-40), belo glavno zelje 20-22 (20-25), rdečo glavno zelje 24 (30), grah (50-70), redkev (50-100), paradižnik 40-42 (50-50), paprika 50-52 (50-100), jabolka 40 (30-50), bruske 45 (40-50), bruske 150 (100-150), jagode (400), kumare 20-25 (20-30), cvetača 50 (50-70), redkev (40), jajca 22 (20-24), radič (100), slive 80 (40-50), smokve 90 (-), grozdje 110 (130-160), redkevica (50), lubenice 40 (50).

Trg je bil v tem tednu slabše preskrbljen, primanjalo pa je sadja in zelenjave. Cena je padla krompirja, jaja pa so se podražila zaradi hmelja.

CELJSKA KRONIKA

V SOBOTO 22 AVTOMOBILČKOV NA DVEH AVTOMOBILIH IN ZIJALA

Naši bralci bi gotovo ostali prikrasani za »postlastic«, če bi jim zamolčali nenavaden dogodek, ki je privabil na ulice toliko »firbce«. Dva posebna transportna vozila sta namreč pripeljala v soboto v Celje 22 Fiatov 600 — in ker sta vozila počasi, ju je že z Ljubljanske ceste spremljal dolg sprevod. Vse skupaj se je potem vendarle srečno ustavilo pred Avtomotorjem, kjer so bile oči celjskih radovednežev ves popoldne uprte v raztovarjanje tovarov. Skozi gost spalir, ki je segal v ulico 29. novembra, so sem vozili te mikroskopske avtomobilčke; ljudje so si jih ogledovali (bržkone so bili med njimi tudi kupci), jih občudovali in vzdihovali, kakor je to pač v navadi. Celjski promet je potemtakem postal bogatejši za 22 avtomobilčkov.

Drevesa umirajo stoje

Naslov nima nič skupnega z historijsko dramo, pač pa z drevesi.

Vlak je iztiril

Na ozkotirni progi Slovenske Konjice—Poljčane je pred kratkim iztiril v bližini Konjic vlak na vožnji v Poljčane. Kljub temu, da je lokomotiva po iztirjenju vozila več metrov naprej in celo čez manjši mostič, ni bilo na vagonih in tovoru nobene večje okvare. Nekoliko strahu so menda preživeli le potniki, ki so tako hitro zaključili vožnjo v Poljčane. Manjše okvare so bile na lo-

Drevoreda ob Glaziji na Ljubljanski cesti ni več. Prva vrsta košatih dreves je našla svojo smrt na poti, ki ji je nekoč dajala senco. Kakor vse kaže, je bil ukrep potreben zaradi razširitve ceste in zavoljo večjega pregleda. V kolikor bo padla še druga vrsta, ne bi bilo napaka, če bi položili še obe vrsti kostanjev ob Sušnice — zaradi simetrije. Če bi se poletje spet kdaj odločili za kakšno drevesa, naj bi bila ta iz plastične mase, ki bi jih lahko pri ponovnem odstranjevanju postavili drugam.

Prehodno zastavo za planinsko pot

sta sprejela kot prva Celjana odvetnik dr. Ervin Mejak in uslužbenec v mestni optiki Franc Gradisnik.

Prvi je končal pot v juniju, drugi pa v juliju tega leta.

Oba planinca sta že nosilca zlate značke za končano slovensko planinsko transverzalo Maribor—Ankaran. Pričakovati je, da bo do jeseni še več Celjanov dobilo srebrno značko za prehojeno ZPP.

VOJAŠKI NABORI V SLOVENSKEH KONJICAH

Minule dni so bili v Slovenskih Konjicah vojaški nabori mlajših fantov, ki so že dovolj stari za vojaško službo. Vse kaže, da je nekdanja tradicija, ki je bilo ob takih prilikah toliko kilcanja na korajžo, pretrganega poplivanja in podobnih oblik prikazovanja mladostne objestnosti, končana, na njeno mesto pa je stopila fantovska pesem, veselo vriskanje in veselje ob harmoniki. To je seveda mnogo pravilneje in bolj zdravo za mlade ljudi!

V. L.

Telesna vzgoja in šport

Pred igrami „bratstva in enotnosti“

V dneh od 2. do 4. septembra bodo v Celju tradicionalne mladinske športne igre »Bratstva in enotnosti« med mladino Tuzle, Zrenjanina in Celja. Na vprašanje, kakšen je pomen in namen iger, kdaj so bile prvič in kdo je bil iniciator, nam je predsednik Občinskega komiteja LMS Celje Zvonko Dragan odgovoril takole:

»Letošnje športne igre so že šeste po vrsti in so pravzaprav manifestacija udeleževanja mladine na področju telesne kulture. Njihov namen pa je utrjevati vezi med mladino različnih republik in pri nas bomo prav temu posvetili največ pozornosti. Igre so bile prvič 1954. leta na pobudo mladine iz Zrenjanina, pred tremi leti pa so bile tudi že v Celju.«

Lani so bile športne igre v Tuzli. Ali ste program od takrat kaj spremenili?

»V Tuzli smo se predvsem marsikaj naučili. Videli smo, koliko truda so vložili v organizacijo iger. Vendar je bil program precej prenatrpan in športnikom ni ostalo niti toliko časa, da bi si bili ogledali Tuzlo. Proti koncu so se razvile prave borbe za točke in imeli smo občutek, da igre ne bodo več igre »Bratstva in enotnosti«. Potem se je sicer spet vse uredilo. Letos smo zato poskrbeli, da bodo sodelovali le mladinci stari do 25 let, kajti lani so tekmovali še deset let starejši dobri športniki.«

»No, in kakšen bo program zdaj?

»Po otvoritvi, ki bo na igrišču v Skalni kleti 2. septembra ob 15. uri, bo košarkarski turnir. Dan nato bo na stadionu »Borisa Kidriča« ob 8. uri turnir odbojke, ob 15. uri na igrišču TVD »Par-

tizan« Celje-mesto in na igrišču III. osnovne šole rokometni turnir, ob 16. uri pa v Storaš streljanje. 4. septembra bo zjutraj na stadionu »Borisa Kidriča« atletika, popoldan smo namenili ogledu mesta Celja in Velenja. Ker so letošnje športne igre v okviru prvega slovenskega kongresa za telesno kulturo, bo drugi dan tekmovalna posvetovanje predstavnikov mladine in strokovnjakov za telesno kulturo o mladini v športnih in partizanskih društvih ter o njihovem uveljavljanju v telesni kulturi na sploh.«

Kako pa se mladi celjski športniki pripravljajo na igre in kakšno mesto pričakuje?

»V času priprave je bilo hudo sestavljati ekipe. Vendar nam je

izbirno tekmovalje precej pomagalo. No, želimo, da bi bili drugi kot pred tremi leti v Celju, na višje mesto pa ne upamo misliti. In še nekaj: vstop na vse prireditve bo prost!«

— Koliko mladih pa pričakuje iz Zrenjanina in Tuzle ter kdo bo pokrovitelj iger?

Pokroviteljstvo nad igrami je v naše veselje prevzel sekretar Okrajnega komiteja ZKS Celje, tov. Franc Simonič in srečanje s 160 mladinci iz Tuzle in Zrenjanina bo prav tolikšnega političnega kot športnega pomena.

Mladinci iz Tuzle in Zrenjanina želimo dobrodošlico, Celjanom pa, da bi se kar najbolje odrezali in končno — da bi še bolj utrčili vezi med mladino vseh treh mest.

Pionirsko prvenstvo v plavanju je uspelo

Pretekli teden je bilo v Celju na Ljudskem kopališču prvenstvo v plavanju za pionirje in pionirke. Udeležilo se ga je razen Triglava iz Kranja devet najmočnejših pionirskih plavalnih kolektivov iz vse Slovenije. Napisati moramo, da je sodelovalo blizu 200 pionirjev, ki so kljub slabemu vremenu vztrajali do konca in dosegli nekaj odličnih rezultatov. To pa je bilo predvsem plod resnosti in borbenosti, kar vseh precej pogrešamo pri starejših tekmovalcih. Posebno pohvalno je sodelovanje ekip iz Kopra, Velenja, Raven in Slovenj Gradca. Koprčani so presenetili s svojim četrim mestom v končnem plasmaju. Pionirji iz Velenja so dokazali, da imajo veliko voljo, kaže pa, da jim primanjkuje strokovnega kadra. Prav tako tudi ostala dva ekipama iz Severne Slovenije.

Borba za prvo mesto se je tokrat odvijala predvsem med Rudarjem iz Trbovelj in ekipo Ljubljane. Trboveljčani so imeli odlični ženski naraščaj, medtem ko so bili Ljubljani bolj izenačeni. To jim je tudi omogočilo, da

so zasedli v skupnem plasmaju prvo mesto s 160 točkami. Sledijo Rudar 133, Neptun 105, Koper 67, Celuloza 51, Ilirija 25, Velenje 1, Slovenj Gradec in Fužinar brez točke.

Janez Goršič

Najboljši tekmovalci v celjski ekipi in na prvenstvu sploh je bil JANEZ GORŠIČ, ki je dosegel 3 prva mesta in 1 drugo mesto. Ravno pri tem pa so se sodniki najbolj zamerili maloštevilnemu občinstvu. Očitno je namreč bilo, da je Celjan v disciplini 50 m kravl prispel na cilj prvi, sodniki pa so mu dosodili drugo mesto. V tej disciplini je Goršič dosegel čas 30,5 sekunde. Zmagovalec je v disciplinah: 200 m kravl (2:34,5), 50 m metulček (0:56,4) ter skupno s Korenom, Skrklijem in Dolinskim v štafeti 4 krat 50 m mešano. Dosegli so čas 2:44,4. Diplome (za uvrstitve med prve tri) so razen Goršiča in omenjene štafete med Celjani prejeli še Papanova (50 m metulček 3. mesto s časom 0:45,7), Narobetova (50 m pravo 3. mesto s časom 1:44,4) ter štafeti 4 krat 50 m mešano pionirke in 4 krat 50 m prosto pionirji. Obe štafeti sta prispeli na cilj tretji. Poleg teh pa je bila v celjski ekipi še cela vrsta mladih tekmovalcev kot Zupancičeva, Koren, Krelj in Dolinske, ki sicer niso dobili nobene diplome, so pa Neptunovi vrsti prinašali dragocene točke.

CELJANI BOLJSI OD HRASTINČANOV V TELOVADBI

V nedeljo so imeli tudi celjski telovadci po dolgem času tekmovalje pred celjsko publiko. Na telovadišču v Gaberju sta se pomerili vrsti Celja in Hrastnika. To je bil povratni dvoboj, v katerem so se Celjani oddolžili za poraz, ki so ga med tednom doživeli v Hrastniku. Rezultat je bil 213,10 : 206,50. Najboljši v celjski vrsti je bil Kiselj, ki je zmagal na treh orodjih, bil pa je tudi najboljši v skupni oceni. Dobro sta se uveljavila tudi Pavčič in Srot.

CELJSKI SAHISTI V FINALU

Z zmago nad ekipo Rogaske Slatine s 5 in pol : pol se je ekipa celjskega šahovskega kluba plasirala v finalno tekmovalje republiškega prvenstva, ki bo oktobra. Celjska vrsta je nastopila v naslednji postavi: Oder, Modic, Srečar, Janežič, Brvar in Pertinac. Remiziral je Oder na prvi deski z Djarko vičem. Dvoboj je bil v nedeljo v Rogaski Slatini.

KOMISIJA ZA ŠTIPENDIJE PRI DELAVSKEM SVETU

» H M E Z A D «
zadružna trgovsko podjetje za izvoz hmelja — Zalec
R A Z P I S U J E
na podlagi temeljnega zakona o štipendijah (Ur. list FLRJ št.23/55)

ŠTIPENDIJO ZA ZADNJI DVE LETI ŠTUDIJA NA EKONOMSKI SREDNJI ŠOLI

v višini, ki jo predpisuje Zakon o štipendijah. Kandidati morajo imeti uspešno dovršeno dva letnika Ekonomske srednje šole. Interesenti naj lastnorочно napisanim prošnjam priložijo še kratak življenjepis, prepis zadnjega šolskega spričevala, potrdilo o premoženjskem stanju staršev, potrdilo o prejemanju otroškega dodatka, potrdilo o vpisu v šolo. Prednost pri podelitvi štipendij imajo otroci padlih borcev NOB. Prošnje nasloviti na HMEZAD, Zalec, do 30. sept. 1960.

Na sporedu je še finale

Pretekli teden je bilo na sporedu tretje kolo zvezne atletske lige. Atleti Kladivarja so nasto-

V znamenju olimpiade

Kakor smo že poročali, bo Simo Vazič potoval na olimpiado kot gledalec. To je vse, kakor lepa gesta AD Kladivar, ki mu to omogoča; čudno pa se sliši, da mu niso omogočili, da bi se udeležil olimpijskih iger kot atlet. Ni sicer verjetno, da bi dosegel kakšno vidno mesto — kakor ga ne bo niti Ingolič in še marsikdo — vendar gre za tale čudni princip.

Simo Vazič sodi med jugoslovanske atlete. Olimpijske norme ni dosegel — kakor je ni dosegel recimo Ingolič. V Sarajevu sta tekla oba — Vazič s poškodovano nogo le desetinko slabše od Ingoliča. Kasneje ni imel več možnosti, da bi normo dosegel, ker pač Kladivar ni mogel slediti »zgodom« in natočiti za kakšno tekmovalje tekače, ki bi ga »vlekli«. (To si lahko privošči baje le AZS v primeru s Hafnerjem?) Vprašanje je: zakaj olimpijske norme niso veljavne za vse, in če že niso veljavne, kakšen smisel tedaj sploh imajo norme? Ne bi bilo pravično in pošteno, če že delamo izjeme, da bi jo naredili tudi tje? In naposled: kaj je tisto, kar daje drugim prednost pred Vazičem?

Tem vprašanjem se seveda pridružujejo še druga vprašanja, kakor recimo: zakaj Vazič ne more dobiti štipendije, čeprav ima v se pogoj za jano? (Ceprav je brez staršev.)

Bodi tako ali drugače, resnica je, da ostanejo nekatere športne parole, ki namigujejo na neke plemenitosti in na zdravje našega športa, le parole. To so le parole, parole, prazen dim. V praksi se namreč še vedno najdejo tudi druge parole, ki prve postavljajo na glavo!

dhr

pili v Zagrebu na troboju z Mladostjo in Dinamom, ki pa sta se tokrat uvrstila pred Celjani. Celjska ekipa je na tem tekmovalju zbrala 29,348 točk, vendar pa pri tem še niso vračunani rezultati štirih olimpijcev, ki so bili na pripravah v Beogradu in so svoje discipline »odtekmovali« kar tam.

Med rezultati celjskih atletov moramo omeniti na prvem mestu uspeh Sima Vaziča, ki je 1.500 m pretekel v času 3:45,8 ter 800 m v času 1:51,7. V teh disciplinah je bil drugi Naraks z rezultatom 3:54,4 ter 1:54,6. Poleg Vaziča je med Celjani zmagal tudi Sirovčnik v teku na 200 m s časom 22,6. Peterka je bil v metu diska drugi z metom 44,96 m, Simič pa tretji z metom 42,20 m. Tudi Koprinar s svojih 57,5 na 400 m čez ovire ni bil slab. V troskoku sta Zilnik in Zener preskočila 13,25 m oziroma točno 13 m in zasedla drugo in tretje mesto. Male je bil v teku na 5 km četrti s časom 15:33,0.

Longer, Kolnik, Lešek in Brodnik so tekmovali v Beogradu in dosegli naslednje rezultate: Longer je bil v obeh svojih disciplinah prvi, dosegel pa je na 110 m čez ovire čas 14,3, na 100 m pa 10,8. Kolnik je v teku na 100 m dosegel čas 11,1, skupaj z ostalimi tremi pa v štafeti 4x100 m čas 42,8. Ta štafeta je med drugimi premagala tudi štafeto beograjskega Partizana.

Svoje tekmovalje so imele tudi ženske. Celjanke so se prav tako kot moški nastopile v Zagrebu proti Mladosti in Slobodi iz Va-

razdina. Atletinje Kladivarja so zbrale 16,116 točk. Najuspešnejša je bila Silanova, ki je v odnosnosti Šikovčeve, če ta je vsled predolimpijskih priprav v Beogradu tekmovala v Novem Sadu zmagala v obeh tekih na kratke proge. V teku na 100 m je dosegla čas 12,5, na 200 m pa 25,9. Zmagovalka je bila tudi Gašparutova v teku na 400 m s časom 60,6. Slamninkova v teku na 800 m ni imela težkega dela in je zmagala s časom 2:17,6. Cedetova je bila v teku na 80 m z ovirami tretja s časom 12,8. Isto mesto je zasedla tudi Škornikova v metu kopja z metom 36,13 m, medtem ko je bila Krofličeva v metu diska tretja z metom 35,79. Štafeta Kladivarja 4x100 m je zmagala v času 51,4. Šikovčeva je na tekmovalju v Novem Sadu dosegla v tekih na 100 in 200 m izida 12,4 in 24,8 kar je izenačen državni rekord.

V B programu za žene sta dve Kladivarjevi ekipi sodelovali na tekmovalju v Trbovljah, kjer je prva ekipa zbrala 5,933, druga pa 5,483 točk. Celjanke so zmagale v vseh disciplinah, najboljši rezultat pa je dosegla Krmaričeva v teku na 100 m s časom 13 sekund.

TAKO SO SE TEKMOVANJA V ATLETSKIH LIGAH PŘIBLIZILA KONCU. NA SPOREDU JE LE ŠE FINALE ZVEZNE ATLETSKE LIGE, KI BO VERJETNO V CELJU.

RAZPISNA KOMISIJA PRI OKRAJNI OBRTNI ZBORNICI

CELJE

razpisuje delovno mesto

strojepisne

Nastop službe takoj ali po dogovoru.

Prošnje s podatki o strokovni izobrazbi in dosežanih zaposlitvah vložite pri Okr. obrtni zbornici Celje do 31. 8. 1960.

INVALIDI SO PLAVALI

Preteklo nedeljo je bilo v Ljubljani invalidsko prvenstvo v plavanju, ki so se ga udeležili tudi invalidi iz Celja. Kot ekipa so bili Celjani daleč najboljši od vseh ostalih udeležencev in so osvojili poleg številnih diplom kar tri pokale. Odličje je bil v kategoriji amputirancev VII, ki je preplaval 50 m prosti klub amputirani nogi nad kolonom v času 54,4. Prvo mesto je v svoji kategoriji dosegel tudi Ratej, medtem ko je bil v najlažji kategoriji (manj kot 60 odstotni invalid) najboljši Trbovc s časom 30,1. Celjani so premočno zmagali tudi v štafeti, v waterpolu pa so premagali invalide Maribora z 12:0.

PRIDNI SO PETROVSKI MLADINCI

Društvo za telesno vzgojo Partizan v Petrovcih združuje večino tamošnje mladine in je zelo aktivno. Lani so si mladinci sami zgradili igrišča za rokomet in odbojko, letos pa je na vrsti ureditev zgradbe za shranjevanje orožja, pisarna in sanitarij. Gradbeni material je preskrbelo društvo, dela pa so se lotili mladinci s prostovoljnimi akcijami.

KOMISIJA ZA ŠTIPENDIJE PRI DELAVSKEM SVETU

» H M E Z A D «
zadružnega trg. podjetja za izvoz hmelja — Zalec
razpisuje
na podlagi temeljnega zakona o štipendijah (Ur. list FLRJ, št. 32/55)

ŠTIPENDIJO ZA ŠTUDIJ NA EKONOMSKI FAKULTETI

Štipendija v višini, ki jo predpisuje Zakon o štipendijah, se daje za 4 leta. Kandidati morajo imeti uspešno dovršeno Ekonomsko srednjo šolo z zaključnim izpitom. Interesenti naj lastnorочно napisanim prošnjam priložijo še naslednje dokumente: kratak življenjepis, prepis zadnjega šolskega spričevala, potrdilo o premoženjskem stanju staršev, potrdilo o prejemanju otroškega dodatka, potrdilo o vpisu v šolo (naknadno po vpisu). Prednost pri podelitvi štipendij imajo otroci padlih borcev NOB. Prošnje je nasloviti na HMEZAD, Zalec, do 20. septembra 1960.

Vajenca z ustreznim šolsko izobrazbo sprejemam za kletarsko in vodovodno instalacijsko obrt. Nastop službe takoj ali po dogovoru.

STOK AVGUST,
Celje, Ulica 29. novembra št. 7

KOMISIJA ZA ŠTIPENDIJE PRI DELAVSKEM SVETU

» H M E Z A D «
zadružna trgovsko podjetje za izvoz hmelja — Zalec
R A Z P I S U J E
na podlagi temeljnega zakona o štipendijah (Ur. list FLRJ št.23/55)

ŠTIPENDIJO ZA ZADNJI DVE LETI ŠTUDIJA NA EKONOMSKI SREDNJI ŠOLI

v višini, ki jo predpisuje Zakon o štipendijah. Kandidati morajo imeti uspešno dovršeno dva letnika Ekonomske srednje šole. Interesenti naj lastnorочно napisanim prošnjam priložijo še kratak življenjepis, prepis zadnjega šolskega spričevala, potrdilo o premoženjskem stanju staršev, potrdilo o prejemanju otroškega dodatka, potrdilo o vpisu v šolo. Prednost pri podelitvi štipendij imajo otroci padlih borcev NOB. Prošnje nasloviti na HMEZAD, Zalec, do 30. sept. 1960.

CELJSKI
tednik

Uredništvo: Celje, Titov trg 3 — poštini predal 16 — telefon 25-25 in 24-25 — uprava: Celje, Trg V. kongresa 3 — poštini predal 152 — telefon 25-75 in 25-89 — Tekoči račun pri Komunalni banki Celje 605-70-1-656 — izdaja ob petkih — letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 din — posamezna številka 15 din — rokopiisov ne vračamo.

OBJAVE

• PRODAM •

HISO z nekaj zemlje in gorzda v bližini Hrastnika prodam. Cena 200.000 din. — Matek Roza, Zidani most.
MOTORNO KOLO NSU Prima 150 ccm (5700 km) v dobrem stanju prodam. Naslov v upravi lista.
DVOSOBNO komfortno stanovanje v vili prodam poceni. Vsejivo proti zamenjavi. Mahnič Gizele, Celje, Belgijška 12 (bivša Ljubljanska).
OSEBNI AVTO »Lieferwagen« prodam za 240.000 din. Celje, Cret 46.
HOREX: 350 prodam ugodno. Ljubljanska cesta 6/II-209.
TOMOS-PUCH: SGS — 250, odlično ohranjen prodam. Cretnik, Gradbišče Sodne palače, Celje, Trg V. kongresa.
ZARADI smrtnega primera prodam po ugodni ceni zelo donosno sadonosno posestvo 6 ha, 15 km iz Celja. Naslov v upravi lista.

• SLUŽBE •

ISCEN gospodinjstvo pomočnico. Nastop službe takoj. Naslov v upravi lista.
SPREJMEM žensko, ki bi mi 4 ure dnevno pazila na otroka. Naslov v upravi lista.
SAMOSTOJNO gospodinjstvo pomočnico, tudi upokojenko sprejemam. Naslov v upravi lista.

• STANOVANJA •

ODDAM sobo dvema študentoma. Naslov v upravi lista.
ODDAM lepo opremljeno sobo dvema dijakinjama. Naslov v upravi lista.
DVOSOBNO komfortno stanovanje zamenjam za enako v Celju. Naslov v upravi lista.
GARSONIERO zamenjam za eno ali dvosobno stanovanje. Ljubljanska 6/II-209.

• KUPIM •

POLOVICO manjše hiše ali dvosobno stanovanje kupim. Naslov v upravi lista.
MAJHNO ENODRUŽINSKO hišo v okolici Celja kupim. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Resni kupce«.

• RAZNO •

PROSIM najditelja moškega kolesa zelene barve — (zadnje kolo črno), da ga odda proti nagradi na naslov v upravi lista.
GARAZO oddam na Otoku najboljšemu ponudniku. Naslov v upravi lista.

• RAZPISI •

STANOVANJSKA ZADRUGA »DOBROST« ZALEC
razpisuje
NATECAJ
za zadružno gradnjo stanovanj v letu 1960
GRADNJA BLOKOVNIH STANOVANJ: ZALEC: dvanaeststanovanjski blok 1. osem stanovanj po 64 m², približna vrednost stanovanja 2.900.000 din 2. štiri stanovanja po 41 m², približna vrednost stanovanja 1.900.000 din PREBOLD: devetstanovanjski blok 1. šest stanovanj po 64 m², približna vrednost stanovanja 2.900.000 din 2. tri stanovanja po 41 m², približna vrednost stanovanja 1.900.000 din KASAZE-LIBOJE: štiristanovanjski blok 1. štiri stanovanja po 64 m², približna vrednost stanovanja 2.950.000 din ZABUKOVCA — naselje v Grižah 1. pet stanovanjskih hiš 2.500.000 din POLZELA — nabava gradbenega materiala 1. Zadruga bo najela kredit za deset svojih članov za dograditev hiše na Polzeli. Posamezni član bo lahko koristil največ tristoisoč din. Po možnosti pa bo zadruga najela enak kredit za svoje članograditelje tudi po drugih krajih. 2. POLZELA — sodelovanje pri adaptaciji stanovanja družbenega sektorja. POJASNILNO: Zadruga bo najela kredit iz stanovanjskega sklada Oblo Zalec za dobo 50 let in bo sodelovala z 1.000.000 din. na posamezno stanovanje. Zadrugi deleži po pravilih so: za pravne osebe 50.000 za stanovanje; za privatnika 10.000 za stanovanje. Razlika med milijon din, ki jih kreditira zadruga in dejansko vrednost stanovanja, mora vplačati stanovanjski interesent, pravna oseba ali privatnik ali v kombinaciji v času, ki se določi v pogodbi. Pravico do natečaja imajo samo člani zadruge. Natečaj se zaključuje 1. 10. 1960. Uradne ure so za stranke v pisarni Stanovanjske zadruge »Dobrosta« Zalec v Sempetru na krajevem odboru vsak torek in petek od 9. do 12. ure. Upravni odbor

• OBJAVE •

OBJAVA
Dne 14. 8. 1960 se je na progi med Trojanami in Celjem izgubil okrasni disk kolesa (radpaka). Najditelja prosimo, da javi svoj naslov oziroma pošlje disk proti nagradi na naslov Tovarna avtomobilov Maribor, prometni oddelek.

• OBVESTILO •

DRUŠTVO STENOGRAFOV IN STROJEPISCEV bo priredilo v šolskem letu 1960/61 naslednje štirimesečne stenografske tečaje: začetnega, nadaljevalnega in debatnega. Vpisovanje bo na Ekonomski šoli v Celju, Vodnikova ulica 10 I., 2. in 3. septembra 1960, vsakokrat od 9. do 11. ure. Vpisnina znaša 200 din, učnina 5000 din. Ob vpisu je plačati vpisnino in polovico učnine. Začetek stenografskih tečajev bo 6. septembra ob 18. uri 30 minut na III. osnovni šoli. Vpisa v strojepisne tečaje ne bo, ker je že izpolnjen z lanskoletnimi obiskovalci strojepisnega tečaja. Pričetek štipendijskih tečajev bo 5. septembra ob 15 na Ekonomski šoli.

• ZAHVALA •

Iskreno se zahvaljujemo tov. Šaparju in dr. Hrušvarju za stalno pomoč in pozornost v bolnici na raku oboleni Antoniji Breč iz Zadobrove. Obenem se zahvaljujemo tudi sosedom za sočustvo in ljubezen ter vsem, ki so bili navzoči pri pogrebu in darovali vence. Hvala za pomoč vsem sorodnikom, sosedom in duhovščini, ki je pokojnico spremljala na zadnji poti. Zaljubljeni mož Karli, sin Drago in ostali sorodniki

• KINO •

KINO UNION
Od 27. — 30. 8. 1960 »NEZNANI STORILCI«, italijanski film
Od 31. 8. do 3. 9. 1960 »CLOVEKOVA USODA«, ruski film

KINO METROPOL
Od 29. 8. do 1. 9. 1960 »ROMAN GINEKOLOGA«, zap. nemški film

DPD »SVOBODA« Celje
MLADINSKI KINO
Dne 27. in 28. 8. 1960 »SESTO KOLO« (v družini), češki film

Predstave so: vsako soboto ob 18. uri in vsako nedeljo ob 10., 16. in 18. uri

KINO »SVOBODA«
SEMPETER V SAVINJSKI DOLINI
Od 27. do 28. 8. 1960 »JAHALI SO NA ZAHOD«, ameriški barvni film
Od 31. 8. do 1. 9. 1960 »HISA SKRIVNOSTI«, angleški barvni film

LJUBEZEN pa taka

Malokdaj slišimo, da se pes in mačka dobro razumeta. In vendar se to le zgodi.

Gospodar desetletnega Tyrasa, ki se je sicer stalno podil za mačkami, je moral na večmesečno potovanje. Zato je psa zaupal svojemu prijatelju v varstvo. Tyras je vzel to ločitev zelo tragično. Kljub skrbni negi se je kaj malo zmenil za novo ljubezen. Se jedel je malo. Najbolj mu je prijala na soncu. Ležal je stegnen in dremal. Le mačke so ga spravile pokonci. Sovražno jih je preganjal, če so se mu le približale.

Toda nekega dne se je zgodilo kot v pravljici. Tyras je kot po navadi ležal na soncu in dremal. Tedaj pa se mu je tiho in nedolžno približala ljubka in razvajena mucka, s katero se je vse igralo. Zato ni poznala strahu. Mirno se je ustavila pred psom in ker se ni ganil, se je mehko, kot to znaajo le mucke, stisnila ob njega. Pes, ki je menda pravkar sanjal o svojem gospodarju in sprva mislil, da se je vrnil, ter da ga zdaj boža, je le odprl oči in zagledal — mačko. Menda je bil preveč presenečen nad tolikšno predznanostjo, da bi zarečal in skočil pokonci. Kajti igrači muček je ljubko predel, se stiskal ob njega in ga s tačico celo objel. Ne, kaj takšnega! Nad tolikšno zaupljivo nedolžnostjo je bil celo Tyras brez moči. Samo gobec je odprl. Od začudenja radovedna mucka pa je z oblaženo tačico brž preizkusila ostrino njegovih zob. Tyras, ki ga je to ljubkovanje malce vznemirilo, je vendarle dovo-

Neki mladenič iz New Yorka je v pismu prosil Škota za roko njegove hčere. Pismo je pričel takole: »Gospod, upam, da sem našel način, s katerim vas bom razbremenil velikih stroškov...«

ZNANSTVENIKI PROČUJEJO SKRIVNOST IZGINULIH REK

Predavatelj geografije na univerzi v Sydneyu dr. Langford Smith je izjavil, da uporabljajo avstralski in ameriški geografi radiaktivno oglje, da bi dognali starosti in poreklo velikega rečnega sistema, za katerega domnevajo, da je nekoč potekal čez sredino Avstralije.

Izginule reke, od katerih so bile nekatere dolge tudi po 4 tisoč kilometrov, kakor zatrjujejo znanstveniki, so nastale pred milijonom let, v času ledene dobe. Domnevajo pa, da bodo s pomočjo radiativnega oglja dognali, da je nastanek teh rek vendarle precej mlajši.

DOMISLICE

Srečen je tisti zakon, v katerem je žena nekoliko slepa, mož pa nekoliko gluha.

Poštena žena je tista, ki je nihče ne upa kompromitirati.

Zakon je znanost.

V ljubezni — če ne upoštevamo duševnosti — je žena kakor lira, ki odkriva svoje skrivnosti samo tistemu, ki zna dobro igrati nanjo.

Moč ni v tem, da udariš močno in pogostoma, marveč, da udariš pravilno.

Balzac

Konfekcija, moški suknjiči, moški in ženski plašči od 30 do 50% znižano

V NAJVEČJI IZBIRI VAM NUDI

VELEBLAGOVNICA

Ljudski magazin
CELJE

Volna, volnene in prešite odeje, preproge in linolej vedno v zalogi.

ŽARKI S SEVERNIH BENETK

Velikanka (naš vsevedni vodič za čuda in posledice tega je stavek v moji belezi: ki »strah me je. Res, ne samo mene! Otroci so zavrečali in tudi vsi drugi so se držali precej kisle, ko smo zavozili v valove tako neskončno majhni in nepomembni.

Ze je bilo za nami pristanišče, nad 600 let stara hiša, samostan, ko smo spet pogledali tja, kamor je kazal vodič. Najožja ulica v Amsterdamu! Niti meter ni široka in z zadovoljstvom sem ugotovila, da je včasih le prav, če je človek »pri suhih«. Se znamenito »hišo treh kanalov«, kjer trije mostovi vežejo tri kanale, smo si ogledali, zapeljali smo se v tako ozek kanal, da smo zadeli ob rob in že smo pristali v centru ter ravno se ujeli čoln, ki se je

odpravljal na naše pot. Kar z nami bi bila šla!

Eno razočaranje pa nas je čakalo v Amsterdamu. Ves čas smo čakali, da si bomo ogledali hišo Ane Frank. Pa je bila zaprta. Popravljajo jo. Tu se žalost nismo mogli potolažiti »pa drugič več sreče«. Slikali smo jo.

Pozno je bilo, ko smo se vrnili v Haag, v dom našega prijatelja in vso pot smo molčali. V enem dnevu smo videli dosti preveč in dosti premalo, da bi bili lahko v tem govorili. Sonce v Amsterdamu je takrat že zašlo in ostalo so le še drobni žarki na obzorju podobno kot tole, kar ste zdaj prebrali.

Na svidenje, Amsterdam!

Vodič v čolnu je kar naprej govoril — holandsko in angleško, angleško in holandsko... Tu in tam sem kaj razumela, sicer pa tega niti ni bilo treba. V širokem kanalu, ki smo skozenj vozili dobrih deset minut, smo občudovali hiše na vodi. Nekatere so imele — verjetno prav zaradi nas — odprta okna in notranjost je bila tako prijazna, da so mi bile monog bolj všeč, kot razkošna plavajoča restavracija s samimi pečnimi osebami (predvsem ženskami!). Nedaleč od starega stolpa, ki me spominja na ostanek celjskega obzidja, je pristanišče, ki me je s svojo močestnostjo vso prevzelo. Se zdaj vidim ogromne žerjave, ki so moleli v zrak kot žirafe svoje vratove. Vodič je spet hitel govoriti kot klopotec in ujela sem, da se peljemo mimo nemške ladje, ki pelja sladkor s Kube. Opozoril nas je tudi na ladjo, ki se je vrnila s severnega morja in že smo bili mimo — jadralnice z belimi jadrji, za njo pa videli črne in rdeče zgradbe starega Amsterdamu. Prav tedaj je izplula

V RIM DESET KUHINJ

Okoli šest tisoč aktivnih udeležencev rimske Olimpijade in približno 1.500 funkcionarjev se bo hranilo na deset različnih načinov — v desetih kuhinjah. Tako bo urejena kuhinja za južno ameriška jedila, nadalje bodo delale francoska, angleška, nemška, slovenska in skandinavski kuhinja, afriška in nazadnje še azijska kuhinja.

Skratka, tekmovalci se ne bodo mogli pritoževati zaradi jedil...

je nadzoroval opravljeno delo. Z roko v beli rokavici je vlek po tleh in strešnem ograjdu barake. Če je na rokavici ostal madež, je snazilec odšel nekaj gorkih z gumijevko po zadnji plati. Snaženje so morali ponoviti. Pogosto je trajalo takšno snaženje po ves dan, do pozne noči.

Okrog sedmih je bil zajtrk: kavni nadomestek brez sladkorja in košček črnega kruha. K zajtrku smo šli lačni, odšli pa smo še z večjim poželenjem po hrani. Preden smo se razšli, smo morali na povelje vstati in se enoglasno zahvaliti »za vse dobro našemu führerju«. Zahvalni stavek smo ponavljali za SS-ovcem. V srcih ni bilo nobene zahvale, ampak le groza nad takšno brezobzirno ironijo.

Nato je bilo zopet snaženje. Večina je morala ponoviti svoje jutranje delo. Nekateri so dobili delo v kuhinji, pri premogu in drvih.

Drugi pa so »marširali«. Končno smo dočakali kosilo. Ves čas smo se pogovarjali o hrani. S kosilom ni bilo veliko dela. Jedilnik smo poznali, obvezna enolončnica. Enkrat je bilo korenje s krompirjem, drugi pa krompir s korenjem. Najedli se nismo nikoli.

Po kosilu smo morali k počitku. Dejansko pa smo se vlegli samo zato, da smo skoraj takoj nato vstali. Imeli smo zopet delo s pospravljanjem postelj in s snaženjem pa obvezno kontrolo v belih rokavicah in ponovno snaženje.

Ob nedeljah je bilo še posebno čiščenje obleke in obutve. Pregled je opravil SS-ovec s šivanko. Vlekel jo je po šivih obleke in robovih čevljev. Dvignil je šivanko in pogledal skozi njeno uho. Če je ostala notri kakšna nitka ali drobec prahu, je moral izvajati nesrečni nemarni posebnosti telovadne vaje. Ena takšnih vaj je bilo hitro plezanje po kolmih in kolenih prek dvorišča, posutega z drobnimi kamenčki. Po polodne smo tudi veliko premišljevali o jedi. Za večerjo smo imeli pravi neolupljen krompir in grenak kavni nadomestek. Taboriščne luči so ugasnile med deveto in deseto uro zvečer. Pred tem je bil še »apel« kjer so nas prešteli, podobno kot zjutraj. Po zatemnitvi nismo smeli več govoriti.

SS-ovec in oba voditelja Hitlerjeve mladine so stražili oboroženi vso noč. Za pomožno stražo so si izbrali nekaj močnejših, bolj ubogljivih taboriščnikov. Ti so imeli poseben dodatek v hrani in druge ugodnosti. Vendar ta straža ni bila ravno zanesljiva. To se je pokazalo ob pobegu skupine taboriščnikov.

V ostalih taboriščih je bil podoben dnevni red, le s to razliko, da smo morali delati v tovarnah 12 do 14 ur dnevno. Prej smo morali vstajati in pozneje smo šli k počitku. Zaradi »alarmov« in bombardiranja smo vstajali tudi ponoči.

V treh letih internacije smo si želeli v glavnem le dve: temeljito se naspiti in do sttega najesti. Vse človekove življenjske zahteve so bile zmanjšane na osnovne živalske potrebe.

Najbolj nebolgliji že v Frohnleitu so bili najmlajši med nami. Iz njihove barake smo slišali vedno neutolažljiv jok. Malo večji, ki so se lahko racljali naokrog, so taval po taborišču kot izgubljeni. Bili so brez nege in nepotrebnosti materine ljubezni.

Nekega dne je zašla skupina majhnih potepinčkov izven taborišča. Prišli so skozi žico na obrežje Mure. Pri srečni igri in iskanju hrane jih je zalotil stražar. Pripeljal jih je nazaj v taborišče. Eden od otrok je našel na obrežju, zakopano v pesku, vrečko sladkorja in več zlatih zob. Malčki so se temeljito posladkali. Razvozljali smo skrivnost najdbe. Pred nami so bili v taborišču Zidje.

Mladost
SLAVKO MAROLT
2 brez iluzij

TABORIŠČE V FROHNLEITU

Taborišče je ležalo ob Muri. Tvorili sta ga dve vrsti barak. Med njima je bilo veliko dvorišče. Taborišče je obdajala okrog in okrog bodeča žica, gosto prepletena do višine 2,5 m. Za žico je vladala postrežena vojaška disciplina s posebnim dresurnim postopkom. Vodil ga je SS-ovec Basta. Razdeljeni smo bili v dve skupini. Starejše, med 14. in 18. letom starosti je uril SS-ovec. Kmalu je dobil dva pomočnika, voditelja Hitlerjeve mladine. Eden je bil iz Soštanja (Krivec Hajnrih), drugi pa iz Celja. Oba sta znala tudi slovensko. Za Nemca ju je napravil sele Hitler in slovensko nista hotela več govoriti. Njihova glavna naloga je bila vohunjenje.

Pričeli smo z odporom. V taborišču smo bili zbrani otroci prvoborcev in prvih talcev: Lackovi iz Ptuj, Skokovi, Zagoženovi in Milavčevi iz Zg. Savinjske doline, Cukalovi iz Celja, Pevcinovi, Novakovi, Maroltovi iz Soštanja, Navršnikovi-Maroltovi, Boštjanovi in Arličevi iz Plešivca pri Velenju in še mnogo drugih, katerih imena sem že pozabil.

Naša prva uspešna akcija je bil bojkot petja nemških pesmi pri »marširanju«. Večji del dneva smo morali v tem taborišču »marširati« in peti nemške vojaške pesmi. Tega veselja jim nismo hoteli privoščiti. Postrelili so nam očete, brate in sestre, pa naj bi peti njihove pesmi? Odločili smo se. SS-ovec Basta nas je hotel prisiliti k petju. Mi pa smo molčali. Zaman je vpil: »Singen! Singen!«

Nato se je začelo. Na njegovo povelje smo morali teči in se plaziti po tleh. Sledilo je zopet povelje za petje, temu pa naš molk. Upor je trajal od dveh popoldne do druge ure po polnoči naslednjega dne. Pred našim molkom je moral SS-ovec kloniti. Bil je že ves zahrpan od kričanja. Popeljal nas je k počitku. Nekateri so se komaj stali na nogah. Vsi smo popadali utrjeni po lesenih pogradih. Po tem dogodku je prenehala vojaška dresura. Ostalo je le zgodnje vstajanje in jutranja telovadba brez obleke ob vsakem vremenu.

Dnevni red v taborišču je bil približno takle: Vstajali smo med četrto in peto uro. Po vstajanju smo morali osnažiti taborišče. SS-ovec